

บทนำ

๑. การสวดมนต์

การสวดมนต์ คือการสวดพรรณนาพระคุณของพระรัตนตรัย ว่าด้วยพุทธมณฑต์ต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องราวใน “**พระสูตร**” บ้าง เป็น “**พระปริตร**” ที่ว่าด้วยการคุ้มครองป้องกันภัยอันตรายบ้าง หรือเป็น “**คาถา**” ต่าง ๆ ในพระไตรปิฎกก็มี นอกจากนั้นในชั้นหลัง ๆ พระโบราณจารย์ยังได้แต่งบทสวดเพิ่มเติมอีกก็มี เช่น บทสวดมนต์ก่อนนอน หรือบทสวดมนต์ของนักเรียนในวันสุดสัปดาห์ เป็นต้น

ที่มาของการสวดมนต์นั้น มีต้นเค้ามาจากพระสูตรอันเป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าในปัญจกนิบาท ว่าด้วยธรรมะจำนวน ๕ ซึ่งมีหลายข้อ ข้อหนึ่งนั้นคือ “**วิมุตตายนะ**” คือ พระสูตรที่ว่าด้วยเหตุแห่งความหลุดพ้น พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า บุคคลจะหลุดพ้นจากกิเลสได้ด้วยเหตุ ๕ ประการ คือ

๑. การฟังธรรม คือ การฟังเทศน์ ฟังปาฐกถา ฯลฯ
๒. การแสดงธรรม คือ การให้ธรรมะแก่คนอื่น
๓. การสาธยายธรรม คือ การท่องบ่น, สวดมนต์
๔. ธรรมวิจย คือ การใคร่ครวญ พินิจพิจารณาธรรม
๕. การเจริญสมาธิภาวนา คือ การทำจิตให้สงบ

ดังนั้น การสวดมนต์จึงมีที่มาจากข้อ ๓ ของวิมุตตายนสูตร ในพระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาท

เมื่อพุทธศาสนิกชนประสงค์จะหลุดพ้นจากกิเลส จึงนำคำสอนในข้อ ๓ ของพระสูตรนี้ คือการสวดมนต์มาปฏิบัติกันทั่วไป แต่ที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่มักสวดแต่ภาษาบาลี จึงไม่รู้ความหมาย เพราะไม่ใช่ภาษาของเรา ทำให้ขาดสาระทางใจไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร อย่างมากก็ได้แค่ความสงบ (สมถะ) แต่ไม่ได้ปัญญา (วิปัสสนา) ดังนั้นจึงควรจะฝึกหัดสวดมนต์แปล อาทิ บทสวดมนต์ฉบับหลวง บทสวดมนต์แปลสวนโมกข์ ฯลฯ จิตจะได้น้อมตามไป ได้คุณค่าทางใจจากการสวดมนต์อย่างสูงสุด*

๒. การปฏิบัติธรรม

การปฏิบัติธรรม หมายความว่าอย่างไร ปฏิบัติธรรมก็คือ เอารธรรมมาปฏิบัติ เอามาใช้ดำเนินชีวิตการทำงาน คือเอารธรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริง ทำให้เป็นชีวิตที่ดีมีความสุขนั่นเอง

เมื่อปฏิบัติธรรมก็หมายความว่า เอารธรรมมาใช้ในชีวิตจริง หรือเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิต ถ้ายังไม่ได้ใช้ ก็ไม่เรียกว่าเป็นการปฏิบัติ

ว่าถึงตัวคำว่า “ปฏิบัติ” เองนี้ เดิมนั้นแปลว่า “เดินทาง” มาจากภาษาบาลี

การเดินทางตามปกตินั้น เป็นการเดินทางภายนอก เป็นการเดินทางด้านวัตถุ เอาเท้าเดินหรือแม้มีรถแล้ว เอารถวิ่งไป ตลอดจนไปด้วยเครื่องบิน ก็เรียกว่า เป็นการเดินทาง

* สมทรง บุญญฤทธิ์, ผากไว้ในแผ่นดิน, สำนักพิมพ์สุภาพใจ, ๒๕๔๔

ชีวิตของเราก็เหมือนกัน ชีวิตก็เป็นการเดินทางชนิดหนึ่ง แต่เรามักเปลี่ยนคำพูดจากเดินมาเป็นดำเนิน ที่จริงเดินกับดำเนินนั้นก็ศัพท์เดียวกันนั่นแหละ เดินก็แปลงมาเป็นดำเนินแล้วเราก็มีการดำเนินชีวิต ในการดำเนินชีวิตนั้น ก็เหมือนกันว่าเราเอาชีวิตนี้ไปเดินทาง หรือว่าการเป็นอยู่ของเรานั้นเปรียบเสมือนทาง ถ้าเป็นอยู่อย่างถูกต้อง ก็เรียกว่าเดินทางชีวิตอย่างถูกต้อง คือ ดำเนินชีวิตได้ดี ถ้าเดินทางชีวิตไม่ถูกต้อง ก็เรียกว่าดำเนินชีวิตที่ผิด^๑

อีกนัยหนึ่ง การปฏิบัติธรรม หมายถึง

การทำความดี เช่น การถือศีล ๕ การประพฤติปฏิบัติ ตามบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ การละเว้นความชั่ว เช่น ไม่ล่วงละเมิดศีล ๕ หรือการไม่ล่วงในอกุศลกรรมบถ ๑๐

การทำจิตให้บริสุทธิ์ คือ การบริหารจัดการและเจริญปัญญา เช่น การฝึกให้จิตบริสุทธิ์ทั้งชั่วขณะและตลอดไป

การสำรวจกายวาจาให้สงบ เช่น การสงบจากกิเลส สงบจากการประทุษร้ายผู้อื่นด้วยกายและวาจา

การสำรวจใจให้สงบ เช่น การสงบจากนิรวณฺ์ สงบจากการคิดฟุ้งซ่าน สงบจากการคิดประทุษร้ายผู้อื่นด้านใจ

การปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้อง เช่น เป็นบุตรที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครูเป็นเพื่อนที่ดีของเพื่อน เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ที่อาศัยและเป็นคนดีของประเทศชาติ การทำหน้าที่ที่เหมาะสมชอบธรรม เป็นประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น^๒

^๑ ธรรมะ ฉบับเรียนลัด พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต)

^๒ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา, กรมสามัญศึกษา, ๒๕๓๗.

ทำวัตรเช้า

สำหรับอุบาสก-อุบาสิกา

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ะคะวา ะระหัง
สัมมาสัมพุทธโธ,

สวากขาโต เยนะ ะคะวะตา
ธัมโม,

สุปฏิปันโน ยัสสะ ะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ,

ตัมมะยัง ะคะวันตัง สะธัมมัง
สะสังฆัง อิมหิ ลักกาเรหิ
ยะถาระหัง อาโรปีเตหิ
อะภิปูชะยามะ,

สาธุ โน ภันเต ะคะวา
สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
พระองค์ใด เป็นพระอรหันต์
ตรัสรู้เองโดยชอบแล้ว,
พระธรรม อันพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์ใด ตรัสไว้ดีแล้ว,
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี
พระภาคเจ้า พระองค์ใด
ปฏิบัติดีแล้ว,

ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาโดยยิ่ง
ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์
ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้
ซึ่งข้าพเจ้าได้ยกประดิษฐานไว้
ดีแล้ว ตามสมควร,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ
ตั้งข้าพเจ้าทั้งหลาย
ขอประทานวิโรกาส พระผู้มี
พระภาคเจ้า แม้ปรินิพพาน
นานแล้ว,

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนแนววิถีปฏิบัติธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา,

อิเม ลักกาเร ทุคคะตะ-

ปีณณาการะภูเต ปะภูคคัณหาตุ,

อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ

สุขายะ.

ทรงมีพระทัยเอื้อเพื่อแก่ชุมชนผู้

เกิดแล้วในภายหลัง,

ของจงทรงรับเครื่องสักการะเหล่านี้

ซึ่งเป็นบรรณาการของคนยาก,

เพื่อประโยชน์

เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

สิ้นกาลนานเทอญ.

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ

ภะคะวา,

พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

พระผู้มีพระภาคเจ้า

เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส

เพลิงทุกข์สิ้นเชิง

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

ข้าพเจ้าขออภิวาท

พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น

ผู้เบิกบาน.

(กราบ ๑ ครั้ง)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

ธัมมัง นะมัสสามิ.

พระธรรมอันพระผู้มี

พระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว,

ข้าพเจ้าขอนมัสการพระธรรม.

(กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

สังฆัง นะมามิ.

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี

พระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว,

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์.

(กราบ ๑ ครั้ง)

คำนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า

(นำ) หันทะ มะย้ง พุทธัสสะ ณะคะวะโต

ปุพพะภาคะณะมะการัง กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ณะคะวะโต

อะระหะโต,

สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอนอบน้อม แต่พระผู้มี

พระภาคเจ้า พระองค์นั้น,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้

โดยพระองค์เอง.

(ว่า ๓ ครั้ง)

พุทธานิถุติ

(บทสวดสดุดีพระพุทธเจ้า)

(นำ) หันทะ มะย้ง พุทธานิถุติง กะโรมะ เส.

โย โส ตะถาคะโต,

อะระหัง,

สัมมาสัมพุทธโ,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดย

พระองค์เอง,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชา

และจรณะ,

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา

สุกะโต,
 โลกะวิท,
 อะนุตตะโร ปุริสัทธัมมะสาระถิ,

 สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

 พุทโธ,

 ภาคะวา,

 โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง
 สมาระกัง
 สะพรัทธะกัง,
 สัตถะมะณะะพราหะณัง
 ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง

 อะภิญญา สัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ,

 โย ฐัมมัง เทเสสิ,

 อาทิกัลยาณัง,
 มัชฌะกัลยาณัง,

เป็นผู้เสด็จไปแล้วด้วยดี,
 เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,
 เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่ควรฝึก
 ได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,
 เป็นครูผู้สอนของเทวดา
 และมนุษย์ทั้งหลาย,
 เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
 ด้วยธรรม,
 เป็นผู้มีความจำเริญ
 จำแนกธรรมสิ่งสอนสัตว์,
 พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด,
 ได้ทรงทำ
 ความดับทุกข์ให้แจ้งด้วย
 พระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว,
 ทรงสั่งสอนสัตว์โลกนี้ พร้อมทั้ง
 เทวดา มาร พรหม,
 และหมู่สัตว์ พร้อมทั้ง
 สมณพราหมณ์
 เทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม,
 พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด
 ทรงแสดงธรรมแล้ว,
 ไพบราณะในเบื้องต้น,
 ไพบราณะในท่ามกลาง,

ปรริโยสถานะกัลยาณัง,
 สาดลััง สะพยัญชนะนัง
 เกาะละปะริปลณณัง
 ปะริสุทชัง พรหมะจะริยัยัง
 ปะกาเสสสิ,
 ตะมะหัง ณะคะวันตัง
 อะภิปุชะยามิ,

 ตะมะหัง ณะคะวันตัง สิริสะ
 นะมามิ.

ไโพเราะไนทีสุด,
 ทรวงประกาศพรหมจรรย
 อันบริสุทธี
 บริบูรณลัันเชิง, พร้อมทังอรรณะ
 และพยัญชนะ,
 ข้าพเจ้าขอบูชาโดยยั้ง
 ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า
 พระองค์นั้น
 ข้าพเจ้าขอนอบน้อม
 พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
 ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบ พร้อมกับระลึกถึงพระพุทธคุณ)

ธัมมาภิกุติ

(บทสวดสคุดีพระธรรม)

(นำ) หันทะ มะย้ง ธัมมาภิกุติง ณะโรมะ เส.

โย โส สวากขาโต ณะคะวะตา
 ธัมโม,

 สันทิฏฐิโก,
 อะกาลิโก,

พระธรรมนั้นใด
 เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
 ตรัสไว้ดีแล้ว,
 เป็นธรรมที่พึงเห็นได้ด้วยตนเอง,
 เป็นธรรมที่ให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนน้าวฒนภักติธรรม
 ฉบับกรมการศาสนา

เอหิप्สสิโก,

โอบณะยิโก,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,

ตะมะหัง รัมมัง อะภิปุชะยามิ,

ตะมะหัง รัมมัง สิริสะ

นะมามิ.

เป็นธรรมที่ควรกล่าวว่า

ท่านจงมาดูเถิด,

เป็นธรรมที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

เป็นธรรมที่ผู้รู้พึงรู้ได้เฉพาะตน,

ข้าพเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง

ซึ่งพระธรรมนั้น,

ข้าพเจ้าขอนอบน้อม

พระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบ พร้อมกับระลึกถึงพระธรรมคุณ)

สังฆากิถุติ

(บทสวดสดุดีพระสงฆ์)

(นำ) ทันทะ มะยัง สังฆากิถุติง กะโรมะ เส.

โย โส สุปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

อุชุปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

ญายะปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวก ของพระผู้มี

พระภาคเจ้านั้นใด,

ปฏิบัติดีแล้ว.

พระสงฆ์สาวก ของพระผู้มี

พระภาคเจ้าปฏิบัติตรงแล้ว,

พระสงฆ์สาวก ของพระผู้มี

พระภาคเจ้าปฏิบัติเพื่อรู้ธรรม

เป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

ผู้มีอสงคณาสั่งเสริมประชาชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม
ณบึงนครศาลา

๙

สามจีประฏิปโน ภาวะวะโต

สภาวะกะสังโฆ,

ยะทิทัง,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ

อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา,

เอสะ ภาวะวะโต

สภาวะกะสังโฆ,

อาหุเนยโย,

ปาหุเนยโย,

ทักขิณเวยโย,

อัญฐะลิกะระณียโย,

อะนุตตะรัง ปุณฺณักเขตตัง

โลกัสสะ,

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชชยามิ,

ตะมะหัง สังฆัง สิริสะสา นะมามิ.

พระสงฆ์สาวก ของพระผู้มี

พระภาคเจ้าปฏิบัติสมควรแล้ว,

ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่

นับเป็นรายบุคคล ได้ ๘ บุรุษ,

นั่นแหละ พระสงฆ์สาวก

ของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมา

บูชา,

เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้

ต้อนรับ,

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

เป็นผู้ควรทำอัญชลี,

เป็นเนื่อนานบุญของโลก

ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า,

ข้าพเจ้าขอบูชาโดยยิ่ง

ซึ่งพระสงฆ์นั้น,

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น

ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบ พร้อมกับระลึกถึงพระสังฆคุณ)

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนทั่วหล้าปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา

ระตนะัตตะยัปะณะมะคาลา (คาลานอบน้อมพระรัตนตรัย)

(นำ) หันตะ มะยัง ระตนะัตตะยัปะณะมะคาลาโย เจวะ
สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญญะจะ ภาณามะ เส.

พุทโธ สุตพุทโธ กะรุณา-
มะหัตถณะโว,
โยจันตะสุทฐัพพะระญาณะ-
โลจะโน,

โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสสะมาตะโก,

วันทามิ พุทธัง อะหะมา-
ตะเรนะ ตัง,
ธัมโม ปะทีโป วียะ ตัสสะ
สัสถุโน,

โย มัคคะปากามะตะกะ-
ภินนะโก,
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตตะ-
ทีปะโน,

พระพุทเจ้าผู้บริสุทธิด้วยดี
มีพระกรุณาดุจห้วงมหารณพ,
พระองค์ใด มีตาคือพระญาณ
อันประเสริฐ
หมดจดโดยส่วนเดียว,
เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป
และอุปกิเลสของโลก
ข้าพเจ้าขอไหว้พระพุทเจ้า
พระองค์นั้น ด้วยความเคารพ,
พระธรรม ของพระศาสดาพระองค์
นั้นเปรียบเหมือนดวงประทีป,
จำแนกประเภท คือ มรรค ผล
นิพพาน ส่วนใด
ซึ่งเป็นโลกุตระ และส่วนใด
ที่ชี้แนวแห่งโลกุตระนั้น,

วันทามิ รัมมัง อะหะมา-
 ทะเรนนะ ตัง,
 สังโฆ สุเขตตาทกะยะติเขตตะ-
 สัตถุญโธ,
 โย ทิฏฐะสันโต
 สุกะตานุโพทะโก,
 โลลัปะปะหิโน อะริโย สุมะระโส,

วันทามิ สังฆัง
 อะหะมาทะเรนนะ ตัง,
 อิจเจวะเมกัันตะภิปุชะเนยยะกัง,

วัตถุตตะยัง
 วันทะยะตาทิสังขะตัง,
 ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ
 ลัพพูปัททะวา
 มา โหนตุ เว ตัสสะ
 ปะภาวะลิตธิยา.

ข้าพเจ้าขอไหว้พระธรรมนั้น
 ด้วยความเคารพ,
 พระสงฆ์ที่รู้จักกันเป็นนามบุญ
 อันยิ่งใหญ่กว่านามบุญอันดี,
 เป็นผู้เห็นพระนิพพาน ตรัสรู้ตาม
 พระสุคต หมู่ใด,
 เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล
 เป็นพระอริยเจ้าผู้มีปัญญาดี,
 ข้าพเจ้าขอไหว้พระสงฆ์หม่นั้น
 ด้วยความเคารพ
 บุญใดที่ข้าพเจ้าผู้ให้วอยู่ซึ่ง
 พระรัตนตรัย
 อันควรบูชายิ่งโดยส่วนตัว,
 ได้กระทำให้แล้วอย่างนี้,
 ขออุปัทวะทั้งปวงทั้งหลาย
 จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย
 ด้วยความสำเร็จอันเกิดจาก
 บุญนั้น.

สังเวคะปริกิตตะนะปาฐะ (บทสวดแสดงความสังเวช)

อิธะ ตะถาคะโต โลก
 อุปันโน,
 อระหัง สัมมาสัมพุทธโธ,
 รัมโม จะ เทลิตโต นียยานิโก,
 อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,
 สัมโพธะคามิ สุกะตัพพะเวทิตโต,
 มะยันตัง รัมมัง สุตวา เอวัง
 ชานามะ,
 ชาตีปี ทุกขา,
 ชะราปี ทุกขา,
 มะระณัมปี ทุกขัง,
 โสกะปะริเทวะทุกขะ-
 โทมะนัสสุปายาสาปี ทุกขา,

พระตถาคตเจ้าทรงเกิดขึ้นแล้ว
 ในโลกนี้,
 เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้
 ชอบได้โดยพระองค์เอง,
 และพระธรรมที่ทรงแสดง
 เป็นธรรม
 เครื่องออกจากทุกข์,
 เป็นเครื่องสงบกิเลส
 เป็นไปเพื่อปริญพพาน,
 เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม
 เป็นธรรมที่พระสาค
 ทรงประกาศแล้ว,
 พวกเราฟังธรรมนั้นแล้ว
 จึงได้รู้อย่างนี้ว่า,
 แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์,
 แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์,
 แม้ความตายก็เป็นทุกข์,
 แม้ความโศก ความร่ำไรร่าพัน,
 ความไม่สบายกาย
 ความไม่สบายใจ,
 ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์,

อัปปีเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข,

ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข,

ยัมปิจฉัง นะ ละกะติ ตัมปิ

ทุกชัง,

สังขิตเตนะ ปัญญาปาทานักขันธา

ทุกขา,

เสยยะถิทัง,

รูปปาทานักขันโธ,

เวทนะรูปาทานักขันโธ,

สัทธูปาทานักขันโธ,

สังขารปาทานักขันโธ,

วิญญาณูปาทานักขันโธ,

เยสัง ปะริญญาเย,

ธะระมาโน โส กะคะวา,

เอวัง พะหุลัง สาวเก วินิตติ,

ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รัก

ที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,

ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รัก

ที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,

ปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้แม้สิ่งนั้น

ก็เป็นทุกข์,

ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธทั้ง ๕

เป็นตัวทุกข์,

ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ,

ขันธอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น

คือ รูป,

ขันธอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น

คือ เวทนา,

ขันธอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น

คือ สัทธูยา,

ขันธอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น

คือ สังขาร,

ขันธอันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น

คือ วิญญาณ,

เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทาน

ขันธเหล่าใด,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น

เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่,

จึงทรงแนะนำสาวกทั้งหลายอย่างนี้

เป็นส่วนมาก,

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา

เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ
 ภะคะวะโต
 สภาวะเกสุ อานุสาสะนี

พะหุลา ปะวัตตะติ,
 รูปร่าง อะนิจัจัง,
 เวทนา อะนิจัจา,
 สัตถุญา อะนิจัจา,
 สังขาร อะนิจัจา,
 วิญญาณัง อะนิจัจัง,
 รูปร่าง อะนัตตตา,
 เวทนา อะนัตตตา,
 สัตถุญา อะนัตตตา,
 สังขาร อะนัตตตา,
 วิญญาณัง อะนัตตตา,
 สัพเพ สังขาร อะนิจัจา,
 สัพเพ ฐัมมา อะนัตตตติ,

เต (ตา)* มะยัง โอตินณามะหะ
 ชาติยา,
 ชะรามะระเณนะ,
 โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ

* ผู้หญิงให้ว่าคำในวงเล็บ (...)

อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มี
 พระภาคเจ้านั้น
 ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย
 ส่วนมาก
 มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า :-
 รูปไม่เที่ยง,
 เวทนาไม่เที่ยง,
 สัตถุญาไม่เที่ยง,
 สังขารไม่เที่ยง,
 วิญญาณไม่เที่ยง,
 รูปร่างไม่ใช่ตัวตน,
 เวทนาไม่ใช่ตัวตน,
 สัตถุญาไม่ใช่ตัวตน,
 สังขารไม่ใช่ตัวตน,
 วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,
 สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง,
 ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตน
 ดังนี้,
 เราทั้งหลายเหล่านั้นเป็นผู้ถูก
 ครอบงำแล้วโดยความเกิด,
 โดยความแก่และความตาย,
 โดยความโศก ความร่ำไรรำพัน
 ความไม่สบายกาย

โทมนัสเสหิ อุปายาเสหิ,
 ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา,
 อปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ
 ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา
 ปัญญาเยถาติ,
 จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง
 ภาคะวันตัง
 สละระณัง คะโต, (คะตา)*
 อัมมัญจะ สังฆัญจะ,
 ตัสสะ ภาคะวะโต สาสะนัง
 ยะถาสะติ
 ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ
 อะนุปะฏิปัชชามะ,
 สาทา โน ปะฏิปัตติ,
 อิมัสสะ เกวะลัสสะ
 ทุกขักขันธัสสะ
 อันตะกิริยาเย สังวัตตะตุ.

ความไม่สบายใจ
 ความคับแค้นใจทั้งหลาย,
 เป็นผู้หยิ่งลงสู่ความทุกข์แล้ว,
 เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว,
 ทำไฉน การทำที่สุดแห่ง
 กองทุกข์ทั้งสิ้นนี้
 จะพึงปรากฏชัดแก่เราทั้งหลายได้,
 เราทั้งหลายถึงแล้วซึ่งพระผู้มี
 พระภาคเจ้า แม้ปรินิพพาน
 นานมาแล้ว พระองค์นั้น
 เป็นสรณะ,
 ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย,
 จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่
 ซึ่งคำสอนของพระผู้มี
 พระภาคเจ้านั้น
 ตามสติกำลัง,
 ขอให้การปฏิบัตินั้น ๆ ของเรา
 ทั้งหมด,
 จงเป็นไปเพื่อทำที่สุดแห่ง
 กองทุกข์
 ทั้งสิ้นนี้ เทอญ.

(จบทำวัตรเช้า)

* ผู้หญิงให้ว่าคำในวงเล็บ (...)

คู่มือสวดมนต์สังฆะปริวารานเนชาวลมปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา

ทำวัตรเย็น

สำหรับอุบาสก-อุบาสิกา

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ณะคะวา อะระหัง
สัมมาสัมพุทธโธ,

สวากขาโต เยนะ ณะคะวะตา
ธัมโม,

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ณะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ,

ตัมมะยัง ณะคะวันตัง สะธัมมัง
สะสังฆัง อิมเห สักกาเรหิ
ยะถาระหัง อาโรปีเตหิ
อะภิปุชะยามะ,

สาธุ โน ภันเต ณะคะวา
สุจิระปะรินิพพุโตปิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
พระองค์ใด เป็นพระอรหันต์
ตรัสรู้เองโดยชอบแล้ว,
พระธรรม อันพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์ใด ตรัสไว้ดีแล้ว,
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี
พระภาคเจ้า พระองค์ใด
ปฏิบัติดีแล้ว,
ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาโดยยิ่ง
ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์
ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้
ซึ่งข้าพเจ้าได้ยกประดิษฐานไว้
ดีแล้ว ตามสมควร,
ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ
ตั้งข้าพเจ้าทั้งหลาย
ขอประทานวิโรกาส พระผู้มีพระ
ภาคเจ้า แม่ปรีนิพพาน
นานแล้ว,

ปัจฉิมาระณะตานุกัมปะมานะสา,
 อิเม สักกาเร ทุกคะตะ-
 ปัตถนการะภูเต ปะภูคิคัณหาตุ,
 อัมหากัง ทิมะรัตตัง หิตายะ
 สุขายะ.

ทรงมีพระทัยเอื้อเพื่อแก่ชุมชน
 ผู้เกิดแล้วในภายหลัง,
 ของจงทรงรับเครื่องสักการะเหล่านี้
 ซึ่งเป็นบรรณาการ
 ของคนยาก, เพื่อประโยชน์
 เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
 ลี้ลกาลนานเทอญ.

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ
 กะคะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า
 เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส
 เพลิงทุกข์สิ้นเชิง
 ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
 ข้าพเจ้าขออภิวาท
 พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น
 ผู้เบิกบาน.

พุทธัง ะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

(กราบ ๑ ครั้ง)

สวากขาโต ะคะวะตะตา ัมโม,
 ัมมัง นะมัสสามิ.

พระธรรมอันพระผู้มี
 พระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว,
 ข้าพเจ้าขอนมัสการพระธรรม.

(กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ะคะวะตะโต
 สวาระกะสังโฆ,
 สังฆัง นะมามิ.

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี
 พระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว,
 ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์.

(กราบ ๑ ครั้ง)

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนแนววิถีปฏิบัติธรรม
 ฉบับกรมการศาสนา

คำนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า

(นำ) ทันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต
ปุปพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต,
สัมมาสัมพุทฺธัสสะ.

ขอนอบน้อม แต่พระผู้มี
พระภาคเจ้า พระองค์นั้น,
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้
โดยพระองค์เอง.

(ว่า ๓ ครั้ง)

พุทธานุสสติ

(บทสวดระลึกถึงพระพุทธเจ้า)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธานุสสติดินะยัง กะโรมะ เส.

ตั้ง โข ปะนะ ภาคะวันตัง
เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท
อัพภุคคะโต,
อิติปิ โส ภาคะวา,

อะระหัง,
สัมมาสัมพุทธโธ,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

สุคะโต,
โลกะวิทู
อนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,
สัจฉา เทวะมะนุสสานัง,

พุทธโธ,
ภาคะวาติ.

ก็ กิตติศัพท์อันงามของ
พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น
ได้ฟังไปแล้วอย่างนี้ว่า,
แม้เพราะเหตุนี้ พระผู้มี
พระภาคเจ้านั้น,
เป็นผู้ไกลจากกิเลส,
เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดย
พระองค์เอง,
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชา
และจรณะ,
เป็นผู้เสด็จไปแล้วด้วยดี,
เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,
เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่ควรฝึก
ได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,
เป็นครูผู้สอนของเทวดาและ
มนุษย์ทั้งหลาย,
เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,
เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกกรรม
สั่งสอนสัตว์ ดังนี้.

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนแนววิถีปฏิบัติธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

พุทธาภิศติ

(นำ) หันทะ มะย้ง พุทธาภิศติตัง กะโรมะ เส.

พุทธะวาระหันตะวะระตาทิคุมา-
ภิศุตโต,

สุทธาภิญญาณะกะรุณาหิ
สะมาคะตัตโต,

โพเธลิ โย สุชนะนะตัง

กะมะลั้งวะ สุโร,
วันทามะหัง ตะมะระณัง

สิระสา ชินนทัง,
พุทธโร โย สัพพะปาณีนัง

สะระณัง เขมะมุตะตะมัง,
ปะฐะมานุสสติฏฐานัง วันทามิ
ตัง สิเรนะหัง,

พุทธัสสาหัสสิ ทาโส (ทาสี)* วะ
พุทธโร เม สามิกิสสะโร,
พุทธโร ทุกขัสสะ ฆาตา จะ

* บางแห่ง แปลว่า พระองค์ประกอบด้วยพระบริสุทธิคุณ พระปัญญาคุณ และพระกรุณาคุณ

* ผู้หญิงว่าคำในวงเล็บ (...)

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ
มีความประเสริฐแห่งอรหันต์คุณ
เป็นต้น,

มีพระองค์อันประกอบด้วย
พระญาณและพระกรุณา
อันบริสุทธิ,*

พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ตี
ให้เบิกบาน

ดุจอาทิตย์ทำบ่าวให้บาน,
ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์
ผู้ไม่มีกิเลส

พระองค์นั้น ด้วยเคียรเกล้า,
พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
เป็นสรณะ

อันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,
ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้า
พระองค์นั้น ผู้เป็นที่ตั้ง
แห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง
ด้วยเคียรเกล้า,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า
พระพุทธเจ้าเป็นนาย
มีอิสระเหนือข้าพเจ้า,
พระพุทธเจ้าเป็นผู้กำจัดทุกข์

วิชาตา จะ หิตัสสะ เม,

พุทธัสสาหัง นียยาเทมิ

สระวีรัญชีวิตัญจัน,

วันทันโตหัง (วันทันตีหัง)*

จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,

นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง,

พุทธโธ เม สระระณัง วะรัง,

เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ

วัทาเมยยัง

ลัตถุ สาสะเน,

พุทธัง เม วันทะมานะ

(วันทะมานายะ)*

ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ,

ลัพเพปิ อันตะระยา เม

มาเหตุสุง ตัสสะ เตชะสา.

และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่

ข้าพเจ้า,

ข้าพเจ้าขอมอบกายถวายชีวิตนี้

แด่พระพุทธเจ้า,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ จักประพฤติตาม

ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า,

สละอื่นของข้าพเจ้าไม่มี,

พระพุทธเจ้าเป็นสละ

อันประเสริฐของข้าพเจ้า,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้

ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา

ของพระศาสดา,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า

ได้ชวนชวายนบุญใด

ในบัดนี้,

อันตรายแม้ทั้งปวง อย่าได้มี

แก่ข้าพเจ้า

ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบแล้วว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา,

พุทธะ กุกัมมัง ปะกะตัง

มะยา ยัง,

พุทธโธ ปะภูติคัคณหะตุ

อัจจะยันตัง,

กาลันตะเร ลังวะริตุง วะ พุทธะ.

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี

ด้วยใจก็ดี,

กรรมน่าตีเดียวนั้นใด ที่ข้าพเจ้า

กระทำแล้วในพระพุทธเจ้า,

ขอพระพุทธเจ้า จงงดซึ่งโทษ

ล่วงเกินอันนั้น,

เพื่อการสำรวมระวังใน

พระพุทธเจ้าในกาลต่อไป.

ธัมมานุสสติ (บทสวดระลึกถึงพระธรรม)

(นำ) หันตะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

สันทิฏฐิโก,

อะกาลิโก,

เอหิเปตฺติโก,

โอปะนะยิโก,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

พระธรรมเป็นธรรมที่

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว,

เป็นธรรมที่พึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

เป็นธรรมที่ให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,

เป็นธรรมที่ควรกล่าวว่

ท่านจงมาดูเถิด,

เป็นธรรมที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

เป็นธรรมที่ผู้รู้พึงรู้ได้เฉพาะตน

ดังนี้.

ธัมมภาณัติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมภาณัติตัง กะโรมะ เส.

สวากขาตตะตาทิคุณะโยคะ-
วะเสนะ เสยโย,

โย มัคคะปากะปะริยัตติ-
วิโมกขะเกโท,

ธัมโม กุโลกะปะตะนา-
ตะทะธาริธารี,

วันทามะหัง ตะมะหะรัง
วะระธัมมะเมตัง,

ธัมโม โย สัพพะปาณินัง
สละระณัง

เขมะมุตตะมัง,

หุติยานุสสะติฎฐานัง วันทามิ
ตัง สิเรนะหัง,

พระธรรมใด เป็นสิ่งที่ประเสริฐ
เพราะประกอบด้วยคุณ คือ
ความที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค
ผล ปริยัติ และนิพพาน,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม
จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรม
อันประเสริฐนั้น อันเป็นเครื่อง
ขจัดเสียซึ่งความมืด,

พระธรรมใด เป็นสรณะ
อันเกษมสูงสุด

ของสัตว์ทั้งหลาย,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น
อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก
องค์ที่สอง ด้วยเศียรเกล้า,

ธัมมัสตาทัสสิ ทาโส (ทาสี)* วะ

ธัมโม เม สามิกิสสะโร,

ธัมโม ทุกขัสสะ มาตา จะ

วิธาทา จะ หิตัสสะ เม,

ธัมมัสตาทัง นิยาเทมิ

สะวีริญชีวัตถุจิทัง,

วันทันทอหัง (วันทนต์หัง)*

จะริตตาสมิ ธัมมัสเสวะ

สุธัมมะตัง,

นัตถิ เม สาระถัง อัญญัง

ธัมโม เม สาระถัง ะรัง,

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

วัตถุเมยยัง สัตถุ สาสะเน,

ธัมมัง เม วันทะมานะ

(วันทะมานายะ)*

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม

พระธรรมเป็นนายมีอิสระเหนือ

ข้าพเจ้า,

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์

และทรงไว้ซึ่งประโยชน์

แก่ข้าพเจ้า,

ข้าพเจ้าขอมอบกายถวายชีวิตนี้

แด่พระธรรม

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ จักประพฤติตาม

ซึ่งความเป็นธรรมดีของ

พระธรรม,

สละอื่นของข้าพเจ้าไม่มี

พระธรรมเป็นสละอันประเสริฐ

ของข้าพเจ้า,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึง

เจริญในพระศาสนา

ของพระศาสดา,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม

ได้ชวนชายบุญใด ในบัดนี้,

* ผู้หญิงว่าคำในวงเล็บ (...)

ยัง ปุญญัง ประสูติ อิศะ,
 สัพเพปิ อันตะรายา เม
 มาเหตุส ตัสสะ เตชะสา.

อันตรายแม่ทั้งปวง อย่าได้มีแก่
 ข้าพเจ้า
 ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบแล้วว่า)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา,
 รัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
 รัมโม ปะฎีกคัณหะตุ อัจจะยันตัง,
 กาลันตะเร สังวะริตุง วะ รัมเม.

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี
 ด้วยใจก็ดี,
 กรรมน่าตีเตือนอันใด ที่ข้าพเจ้า
 กระทำแล้วในพระธรรม,
 ขอพระธรรม จงดซึ่งโทษ
 ล่วงเกินอันนั้น,
 เพื่อการตำรวมระวังในพระธรรม,
 ในกาลต่อไป.

สังฆานุสสติ

(บทสวดระลึกถึงพระสงฆ์)

(นำ) หันตะ มะยัง สังฆานุสสติดินะยัง กะโรมะ เส.

สุปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

อุชุปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

ญายะปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

สามจีปะฏิปันโน กะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ,

ยะทิทัง,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ

อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา,

เอสะ กะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

อายุเนยโย,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี

พระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี

พระภาคเจ้าปฏิบัติตรงแล้ว,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี

พระภาคเจ้าปฏิบัติเพื่อรู้ธรรม

เป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มี

พระภาคเจ้าปฏิบัติสมควรแล้ว,

ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่

นับเป็นรายบุคคล ได้ ๘ บุรุษ,

นั่นแหละ พระสงฆ์สาวกของ

พระผู้มีพระภาคเจ้า,

เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขา

นำมาบูชา,

ปาหุเนยโย,

ทักษิณเวยโย,

อัญชะติกะระณีโย,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง

โลกัสสาติ.

เป็นผู้ควรแก้สัการะที่เขาจัดไว้
ต้อนรับ,

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

เป็นผู้ควรทำอัญชลี,

เป็นเนื่อนานุญของโลก

ไม่มีนานุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.

สังฆากิคีติ

(นำ) ทันทะ มะยัง สังฆากิคีติง กะโรมะ เส.

สัทธัมมะโซ สุปฏิปัตติ-
คุณาทิยุดโต,
โยภุจฺฐัพพิโธ อะริยะปุกคะละ-
สังฆะเสฏฺฐโฐ,

สีลาทิสฺสัณเฑาะระสาสะยะกายะ-
จิตโต,

วันทา มะหัง ตะมะริยานะคะณัง
สุสุทฺธัง,

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง

สระระณัง เขมะมุตตะมัง,

ตะติยานุสตะติภูฐานัง วันทามิ

ตัง สิเรนะหัง,

สังฆัสสะหัสสิ ทาโส (ทาสี)* วะ

สังโฆ เม สามิกิสสะโร,

พระสงฆ์ใด ที่เกิดโดย

พระสัทธรรม ประกอบด้วยคุณ

มีความปฏิบัติดี เป็นต้น

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคล

ผู้ประเสริฐแปดจำพวก,

มีกายและจิต อันอาศัยธรรม

มีศีล เป็นต้น อันบรร,

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าทั้ง

หลายนั้น ผู้บริสุทธิ์ด้วยดี,

พระสงฆ์หมู่ใด เป็นสรณะ

อันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น

ผู้เป็นที่ตั้งแห่งความระลึก

องค์ที่ตาม ด้วยเคียรเกล้า,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์

พระสงฆ์เป็นนายมีอิสระเหนือ

ข้าพเจ้า,

* ผู้หญิงว่าคำในวงเล็บ (...)

สังโฆ ทุกข์สละ สมาตา จะ
วิธิตา จะ หิตัสสะ เม,

สังฆัสสาหัง นียยาเทมิ
สระวีรัญชีวัตถุจิหัง,
วันทันทโดหัง (วันทันทตีหัง)*
จะริสสามิ

สังฆัสโสปะภูปีนนะตัง,
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง
สังโฆ เม สระระณัง ะรัง,

เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ
วัตถेमยยัง ลัตถุ สาสะเน,

สังฆัง เม วันทะมานะนะ
(วันทะมานายะ)*
ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อีระ,
ลัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง
ตัสสะ เตชะสา.

พระสงฆ์เป็นผู้กำจัดทุกข์
และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่
ข้าพเจ้า,
ข้าพเจ้าขอมอบกายถวายชีวิตนี้นี้
แต่พระสงฆ์,
ข้าพเจ้าผู้ให้วอยู่
จักประพฤติดตาม
ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์,
สละอื่นของข้าพเจ้าไม่มี
พระสงฆ์เป็นสละอันประเสริฐ
ของข้าพเจ้า,
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้
ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนา
ของพระศาสดา,
ข้าพเจ้าผู้ให้วอยู่ซึ่งพระสงฆ์
ได้ชวนชวายนุญใด ในบัดนี้,
อันตรายแม้ทั้งปวง อย่าได้มีแก่
ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบกราบแล้วว่า)

* ผู้หญิงว่าคำในวงเล็บ (...)

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตเสสา วา, ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี
 ด้วยใจก็ดี,
 สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง, กรรมนำดีเตือนอันใดที่ข้าพเจ้า
 กระทำแล้วในพระสงฆ์,
 สังโฆ ปะภูคิคฺคัณหะตุ อัจจะยันตัง, ขอพระสงฆ์ จงงดซึ่งโทษล่วงเกิน
 อันนั้น,
 กาลันตะเร สังวะริตฺตุง วะ สังฆะ. เพื่อการสำรวมระวังในพระสงฆ์
 ในกาลต่อไป.

(จบทำวัตรเย็น)

ต่อจากนี้ จะมีการสวดมนต์บทต่าง ๆ สลับกันไปในแต่ละวัน
 ตามระเบียบของวัดนั้น ๆ และจะปิดท้ายด้วยบทกรวดน้ำ อิมินา...

ขุมนุมเทวดา

สระรัชชัง สระเสนัง สระพันธุจง นะรินทัง

ประริตตานุกาโว สะทา รักษะตุติ

พระริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภาทันทา

อะวิกขิตตะจิตตา ประริตตัง ภาณันตุ

ลัคเค กาเม จะ รูปะ คิริลิตตะระตะเถ จันตะลิกเข วิมานะ, ทีเป รัฎฐะ จะ คาเม
ตะรุวะนะคะหะเน เคะหัตถุมหิ เขตเต, ภูมมา จายันตุ เทวา ชะละละละวิสะเม
ยักกะคันธัพพะนาคา, ติญจันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะมัง สาธะโว เม
ลุลันตุฯ, รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันทา, รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันทา,
รัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันทาฯ

คำแปล

ขอเชิญท่านผู้เจริญทั้งหลาย จงมีเมตตา แผ่เมตตาจิตไปว่า
ขออานุภาพพระปริตรจงคุ้มครองรักษาพระมหากษัตริย์ ผู้เป็นใหญ่ใน
หมู่ชน พร้อมทั้งสิริราชสมบัติ อีกทั้งพระประยูรญาติและเสนาอำมาตย์
ทุกเมื่อ อย่ามีจิตฟุ้งซ่าน สวดพระปริตรกันเถิด

ขอเชิญเทวดาทั้งหลายในรอบจักรวาล จงมาประชุมกันในที่นี้
ขอเชิญฟังพระสัทธรรมของพระมุนีเจ้าพระผู้ทรงชี้ทางสวรรค์และ
นิพพานเถิด

ขอเชิญเทวดาทั้งหลายผู้สิงสถิต ณ สวรรค์ชั้นกามภพ
ชั้นรูปภพ อีกทั้งเทวดาผู้สิงสถิตอยู่บนยอดเขา ที่หุบผา ที่วิมาน บนอากาศ
และภุมมเทวดาทั้งหลายผู้สิงสถิตในทวีป แคว้นแคว้น หมู่บ้าน ต้นไม้

ป่ารกชัฏ บ้านเรือน และไร่นา ทั้งบรรดายักษ์ คนธรรพ์ และนาง
 ผู้สาธุชนซึ่งสิงสถิตอยู่ในน้ำ บนบก ที่ลุ่ม ที่ดอน ที่ใกล้เคียง จมมาชุมนุมกัน
 ฟังพระดำรัสแห่งพระมุนีเจ้าผู้ประเสริฐเถิด

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย บัดนี้เป็นเวลาฟังธรรม

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย บัดนี้เป็นเวลาฟังธรรม

ท่านผู้เจริญทั้งหลาย บัดนี้เป็นเวลาฟังธรรม

นอบน้อมบูชาคุณ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ (ว่า ๓ ครั้ง)

คำแปล

ขอนอบน้อม

แต่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

ขอนอบน้อม

แต่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

ขอนอบน้อม

แต่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

ไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ

ธัมมํ สระระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สระระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมํ สระระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิ

ตติยัมปิ พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ

ตติยัมปิ ธัมมํ สระระณัง คัจฉามิ

ตติยัมปิ สังฆัง สระระณัง คัจฉามิ

คำแปล

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง

ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง

ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง

แม้วาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรมเป็นที่พึ่ง

แม้วาระที่ ๓ ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์เป็นที่พึ่ง

คู่มือสวดมนต์สังฆปริณายกพระมหากษัตริย์รัตนโกสินทร์
ฉบับกรมการศาสนา

นะมะการะสิทธิดาธา

สัมพุทธะ อัญฐะวีถัญจะ	ทวาทะถัญจะ สะหัตตะเก
ปัญจะสะตะสะหัตตานี	นะ मामิ สิระสา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังขัญจะ	อาทะเรนะ นะ मामิหัง
นะมะการานุภาเวนะ	หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสโต
สัมพุทธะ ปัญจะปัญญาถัญจะ	จะตุวิสะติสะหัตตะเก
ทะสะสะตะสะหัตตานี	นะ मामิ สิระสา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังขัญจะ	อาทะเรนะ นะ मामิหัง
นะมะการานุภาเวนะ	หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสโต
สัมพุทธะ นะวุตตะระสะเต	อัญฐะจัตตาฬิสะสะหัตตะเก
วิสะติสะตะสะหัตตานี	นะ मामิ สิระสา อะหัง
เตสัง รัมมัญจะ สังขัญจะ	อาทะเรนะ นะ मामิหัง
นะมะการานุภาเวนะ	หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสโต

คำแปล

ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า ๕๑๒,๐๒๘ พระองค์ ด้วยเศียรเกล้า ขอนอบน้อมพระธรรมและพระสงฆ์ของพระสัมพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้นโดยเคารพ ด้วยอำนาจแห่งการทำความนอบน้อมของจงจัดเสียซึ่งอุปัทวะทั้งปวง แม้อันตรายเป็นอันมากก็จงพินาศไปโดยสิ้นเชิง

หมายเหตุ อนึ่ง บทสัมพุทธะนี้ เชื่อกันสืบมาว่าแต่งตามคติมหายาน ครั้งหนึ่ง สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสได้โปรดให้ใช้บทนมการสิทธิดาธาแทนแต่บางแห่งยังคงใช้บทสัมพุทธะอยู่

ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า ๑,๐๒๔,๐๕๕ พระองค์
ด้วยเศียรเกล้า ขอนอบน้อมพระธรรมและพระสงฆ์ของพระสัมพุทธเจ้า
ทั้งหลายเหล่านั้นโดยเคารพ ด้วยอานุภาพแห่งการทำความนอบน้อม
ของขจัดเสียดซึ่งอุปัทวะทั้งปวง แม้อันตรายเป็นอันมากก็จงพินาศไป
โดยสิ้นเชิง

ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า ๒,๐๔๘,๑๐๙ พระองค์
ด้วยเศียรเกล้า ขอนอบน้อมพระธรรมและพระสงฆ์ของพระสัมพุทธเจ้า
ทั้งหลายเหล่านั้นโดยเคารพ ด้วยอานุภาพแห่งการทำความนอบน้อม
ของขจัดเสียดซึ่งอุปัทวะทั้งปวง แม้อันตรายเป็นอันมากก็จงพินาศไป
โดยสิ้นเชิง

นะมะการะสิทธิ์คาถา (ใหม่)

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏฐุ
 สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
 มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
 ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยัง.
 พุทฺธัง ะรันตัง ลีระสา นะมามิ
 โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
 ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
 สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.
 รัมโม ะระโห โย ะวิยะ ตัสสะ สัตถุ
 ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทฺธิมคัง
 นียานิโก รัมมะระรัสสะ ฐาโร

สาตาวะโห สันติกะโร สุจินโณ.
 ธัมมัง วรรณัง สิริสา นะمامิ
 โมหัพปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
 ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
 สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย

โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเซธา
 สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
 สวากขาตะธัมมัง วิทัง กะโรติ.
 สังฆัง วรรณัง สิริสา นะمامิ
 พุทธานุพุทธัง สมะสีละทิกฺขิณัง
 ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
 สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.

คำแปล

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงมีพระจักขุ ขจัดมลทินคือโมหะแล้ว
 ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง เสด็จไปได้แล้ว พ้นไปแล้ว (จากกิเลส) ทรง
 เปลื้องหมู่มชนอันเป็นเวไนยสัตว์จากบ่วงมาร ทำให้ถึงความเกษม ข้าพเจ้า
 ขอนมัสการพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐ ผู้เป็นที่พึ่ง และเป็นผู้นำของสัตว์
 โลกพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า ด้วยเดชพระพุทธเจ้านั้น ขอชัยชนะ
 และความสำเร็จจงมีแก่ท่าน และขอให้อันตรายทั้งปวงจงพินาศไป

พระธรรม อันเป็นดุจธงชัยแห่งพระศาสดาพระองค์นั้น แสดง
 หนทางแห่งความบริสุทธิ์แก่สัตว์โลก นำสัตว์ออกจากทุกข์ ค้ำครอง
 ผู้ทรงธรรมที่บุคคลประพฤตินี้แล้ว ย่อมนำความสำราญก่อให้เกิด

ความสงบ ข้าพเจ้าขอนมัสการพระธรรมที่ทำให้ลายโมหะระงับความ
เร่าร้อนนั้นด้วยเศียรเกล้า ด้วยเดชพระธรรมนั้น ขอชัยชนะและความ
สำเร็จจงมีแก่ท่าน และขอให้อันตรายทั้งปวงจงพินาศไป

พระสงฆ์ ผู้เป็นเสนาประกาศพระสัทธรรม ดำเนินรอยตาม
พระสุตเจ้า ชนะอุปกิเลสอันหยาบช้าแห่งโลก เป็นผู้สงบเองด้วย
ประกอบผู้อื่นไว้ในความสงบด้วย กระทำพระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ตรัสไว้ดีแล้วให้แจ่มแจ้ง ข้าพเจ้าขอนมัสการพระสงฆ์ผู้ตรัสรู้ตาม
พระพุทเจ้า มีศีลและทักขิณีเสมอกันนั้นด้วยเศียรเกล้า ด้วยเดชพระ
สงฆ์นั้น ขอชัยชนะและความสำเร็จจงมีแก่ท่าน และขอให้อันตราย
ทั้งปวงจงพินาศไป

นะโมการะอัญฐะกะคาถา (นะโม ๘ บท)

นะโม อระระหะโต สัมมา-
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ
นะโม มะหาสังฆัสสะปิ
นะโม โอมายะยารัทธัสสะ
นะโม โอมะกาตัสสะ
นะโมการิปปะกาเวนะ
นะโมการานุภาเวนะ
นะโมการัสสะ เตเชนะ

สัมพุทตัสสะ มะเหลโณ
สวากขาตัสสะเว เตนิระ
วิสุทเธสีละทักขิณีโน
ระตะนัตถัสสะ สาธุกั
ตัสสะ วัตถุตถัสสะ
วิคัจฉันตุ อุปัททวา
สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
วิริมีหิ โหมี เตชะวา

คำแปล

ขอนอบน้อมแด่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้แสวงหา
ประโยชน์อันยิ่งใหญ่

คู่มือสวดมนต์สังฆปริณายกพระสงฆ์ชาววัดปฏิบัติธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

ขอนอบน้อมแด่พระธรรมอันสูงสุดในศาสนาที่พระผู้มีพระ
ภาคเจ้าพระองค์นั้นตรัสไว้ดีแล้ว

ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์หมู่ใหญ่ ผู้มีศีลและทักขิณอันบริสุทธิ์
การนอบน้อมแด่พระรัตนตรัยที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า อ (ย่อมาจาก
อรหโต สมมาสมพุทฺธสฺส) อุ (ย่อมาจาก อุตฺตมธมฺมสฺส) ม (ย่อมาจาก
มหาสงฺฆสฺส) เป็นการดี

ขอนอบน้อมแด่พระรัตนตรัยทั้ง ๓ นั้น อันล่วงพ้นโทษ
ต่ำช้าด้วยอำนาจแห่งการนอบน้อม ขออุปทเวทั้งหลายจงพินาศไป ด้วย
อานุภาพแห่งการนอบน้อม ขอความสวัสดิ์จึงมีตลอดกาลทุกเมื่อ
ด้วยเดชแห่งการนอบน้อม ขอเราจะมีเดชในมงคลพิธีเกิด

บทขัดตำนาน

เย สันตา สันตะจิตตา ติสระระณะสะระณา เอตละ โลกัันตะเร วา
ภุมมาภุมมา จะ เทวา คุณะคะณะคะหะนัพยาวะฐา สัพพะกาลัง เอเต อายันตุ
เทวา วัระคะณะคะมะเย เมรุราเช วัระสันโต สันโต สันโต สะเหตุง มุนิ-
วัระวัระจะนัง โสตุมัคคัง สะมัคคังฯ

สัพเพสุ จักกะวาเพสุ
ยัง อัมเหหิ กะตัง ปุญญัง
สัพเพ ตัง อนุโมทิตฺวา
ปะมาทะระหิตา โหนตุ
สาสะนัสสะ จะ โลกัสสะ
สาสะนัมปิ จะ โลกัญจะ
สัทธิง โหนตุ สุขี สัพเพ
อะนีฆา สุมะณา โหนตุ

ยักขา เทวา จะ พรัหมุโน
สัพพะสัมปัตติสาธะกัง
สะมัคคา สาสะเน ระตะา
อารักขาสู วิเสสะโต
วุฑฒี ภาวะตุ สัพพะทา
เทวา รักขันตุ สัพพะทา
ปะริวาเรหิ อัตตะโน
สะหะ สัพเพหิ ญาติภิกขา

คำแปล

ขออัญเชิญเทวดาทั้งหลาย ทั้งภุมมเทวดาและมีโชภุมมเทวดา ซึ่งเป็นผู้มีจิตใจสงบ มีศรัทธาเป็นสรณะ ขวนขวายที่จะถือสิ่งที่เป็นประโยชน์อยู่ตลอดเวลาทุกเมื่อ ในโลกนี้และในโลกอื่น รวมทั้งเทวดาทั้งหลายที่เป็นสัตบุรุษผู้สงบซึ่งสถิต ณ ภูเขาเมรุราชอันล้วนด้วยทองที่ประเสริฐ จงมาพร้อมเพียงกันฟังพระดำรัสของพระมุนีเจ้าผู้ประเสริฐ ซึ่งเป็นคำล้ำเลิศประกอบด้วยเหตุผลเกิด

ขอบรรดาอัภี เทวดา และพรหมทั้งหลายทั่วทุกสากลจักรวาล จงพร้อมใจกันอนุโมทนาบุญ ที่ให้สำเร็จสมบัติทั้งปวงที่พวกข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว จงยินดีในพระศาสนา อย่าได้ประมาท โดยเฉพาะในการคุ้มครองรักษา

ขอความเจริญจงมีแก่พระศาสนาและชาวโลกตลอดเวลาทุกเมื่อ ขอเหล่าเทวดาจงคุ้มครอง รักษาพระศาสนาและชาวโลกตลอดเวลาทุกเมื่อเถิด

ขอทุกท่านพร้อมทั้งบริวารของตน จงมีความสุข อย่าได้มีทุกข์ มีจิตใจสบาย พร้อมกับหมู่ญาติเถิด

บทขัดมัจฉะละสูตร

ยัญจะ ทวาทะสะ วัสสานิ	จินตะยิงสุ สะเทวะกา
จิรัสสัง จินตะยันทาปี	เนวะ ซานิงสุ มังคะลัง
จักกะวาพะสะหัสเสสุ	ทะสะสุ เยนะ ตัตตะกัง
กาลัง โกลาหะลัง ชาตัง	ยาวะ พรีหมะนิเวสะนา
ยัง โลกะนาโถ เทเสสิ	สัพพะปาปะวินาสะนัง
ยัง สุตวา สัพพะทุกเขหิ	มุจันตาสังขิยา นระ
เอวะมาทิกุญเปตัง	มังคะลันตัมกะณามะ เหา

คำแปล

มนุษย์พร้อมทั้งเทวดา พวกกันคิดหามงคลมาตลอดเวลา ๑๒ ปี แม้คิดหากันอยู่เป็นเวลาช้านาน ก็ยังไม่รู้มงคลใดเลย ตลอดเวลานั้นได้เกิดโกลาหลไปทั่วหมื่นจักรวาลจนถึงพรหมโลก พระโลกนาถทรงแสดงมงคลไดอันเป็นเครื่องบำบัดบาปทั้งปวง นรชนทั้งหลายนับไม่ถ้วนครั้นฟังมงคลได้แล้วจะพ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ เราทั้งหลายจะสวดมงคลนั้นอันประกอบด้วยคุณมีอาทิดังกล่าวนี

มัจฉะละสูตร

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหระระติ เขตตะ
 วะเน อนุภาละปิตทิกัสสะ อาราเมฯ อะละ โข อัญญะตะธา เทวะตา อะภิกกัน
 ตายะ รัตติยา อะภิกกันตะวันณา เกวะละกัปปัง เขตตะวะนัง โอภาเสตฺวา เยนะ
 ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ อูปะสังกะมิตฺวา ภะคะวันตัง อะภิวาเทตฺวา เอกะมันตัง
 อัญญาสิฯ เอกะมันตัง จูฑา โข สฯ เทวะตา ภะคะวันตัง คาถายะ อังคะภาสิฯ

พะหุ เทวา มะนุสสา จะ
 อากังขะมานา โสถถานัง
 อะเสวะนา จะ พาลานัง
 ปุชา จะ ปุชชะนียานัง
 ปะฎิฐุปะเทสวาโส จะ
 อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ
 พาทุสัจจัญจะ สิปปัญจะ
 สุภาสิตา จะ ยา วาจา
 มาตาปิตุอัญญาณัง
 อนุภาละ จะ กัมมันตา
 ทานัญจะ รัมมะจะริยา จะ
 อนุวะชชานี กัมมานี
 อาระตี วีระตี ปาปา
 อัมปะมาโท จะ รัมเมสุ
 คาระโว จะ นิวาโต จะ
 กาเลนะ รัมมัสสะวะนัง
 ชันตี จะ โสวะจัสสะตา
 กาเลนะ รัมมะสากัจฉา

มัจฉะลानी อะจินตะยุง
 พุทธิ มัจฉะละมุตตะมังฯ
 ปิตทิตานัญจะ เสวะนา
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ
 ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ
 วินะโย จะ สุลลิกขิโต
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ
 ปุตตะทาร์ธัสสะ สัจจะโห
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ
 ญาตะกานัญจะ สัจจะโห
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ
 มัชชะปาณา จะ สัญญะโม
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ
 สันตุฎฐี จะ กะตัญญูตา
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ
 สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
 เอตัมมัจฉะละมุตตะมังฯ

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
 ฉบับกรมการศาสนา

ตะโป จะ พรหมจะริยัญจะ
 นิพพานะสังฆิกิริยา จะ
 ภูฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ
 อะโสกัง วีระซัง เขมัง
 เอตาทิสานิ กัตวานะ
 สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ

อะริยะสังฆานะ ทัสสะนัง
 เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
 จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
 เอตัมมังคะละมุตตะมังฯ
 สัพพัตถะมะปะราชาติฯ
 ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติฯ

คำแปล

ข้าพเจ้า (พระอานนท์) สดับมาดังนี้ สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาค
 ประทับอยู่ ณ เขตวันมหาวิหาร อารามของท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี
 ใกล้กรุงสาวัตถี เมื่อล่วงปฐมยาม เทวดาองค์หนึ่ง มีรัศมีงดงามยิ่งนัก
 ทำพระเชตวันให้สว่างไสวเข้าไปเฝ้าพระพุทธเจ้า ถวายอภิवाทแล้วยืน
 อยู่ ณ ที่สมควรข้างหนึ่ง ทูลถามพระพุทธเจ้าว่า เทวดาและมนุษย์
 จำนวนมาก เมื่อปรารถนาความสวัสดิ พากันคิดค้นหามงคลทั้งหลาย
 ขอพระองค์จงตรัสบอกด้วยเถิดว่า อะไรเป็นมงคลสูงสุด

(พระพุทธเจ้าตรัสตอบว่า)

การไม่คบคนพาล การคบบัณฑิต การบูชาคนที่ควรบูชา
 นี้เป็นมงคลสูงสุด

การอยู่ในถิ่นที่เหมาะสม ความมีสติเป็นทุนเดิม การตั้ง
 ตนไว้ชอบ นี้เป็นมงคลสูงสุด

ความคงแก่เรียน ความมีศิลปวิทยา ความมีวินัย วาจาสุภาพ
 นี้เป็นมงคลสูงสุด

การเลี้ยงดูมารดาบิดา การสงเคราะห์บุตร การสงเคราะห์
 ภรรยา การทำงานไม่คั่งค้าง นี้เป็นมงคลสูงสุด

การให้ทาน การประพฤติธรรม การสงเคราะห์ญาติ การทำงานสุจริต นี่เป็นมงคลสูงสุด

การงดเว้นจากความชั่ว การไม่ดื่มสุรา ความไม่ประมาทในธรรม นี่เป็นมงคลสูงสุด

ความเคารพ การเจียมตัว ความสันโดษ ความกตัญญู การฟังธรรมตามกาลอันเหมาะสม นี่เป็นมงคลสูงสุด

ความอดทน ความเป็นคนว่านอนสอนง่าย การพบเห็นสมณะ การสนทนาธรรมตามกาล นี่เป็นมงคลสูงสุด

ความเพียร การประพฤติพรหมจรรย์ การเห็นอริยสัจ การทำพระนิพพานให้แจ้ง นี่เป็นมงคลสูงสุด

จิตของผู้ที่ถูกโลกธรรมกระทบแล้วไม่หวั่นไหวจิตไม่เศร้าโศก จิตปราศจากกิเลส จิตเกษมปลอดภัย นี่เป็นมงคลสูงสุด

เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย กระทำมงคล ๓๘ ประการ ดังที่กล่าวมาแล้ว จะเป็นผู้ไม่พ่ายแพ้ ในที่ทั้งปวง ย่อมถึงความสวัสดิ์ในทุกสถานที่ ซ่อนนั้นเป็นมงคลสูงสุดของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายเหล่านั้น ดังนี้แล

บทว่าตระตะนะสูต

ปะณิธานะโต ปัญญาเย ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระมิโย ทะสะ อุปะปาระมิโย ทะสะ ปะระมัตตะปาระมิโยติ สะมะติงสะ ปาระมิโย ปุเรตวา ปัญญาจะ มะหาปะริจจาเอ ติสโส จะริยา ปัจฉิมัพพะเว คัพภาวักกันติง ชาติง อะภินิกขะมะนัง ปะธานะจะริยัง โทธิปัลลังเก มาระวิชะยัง สัพพะัญญะตะ ญาณัปปะฏิเวธัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง นะวะ โลกุตตะระระมัเมติ สัพเพปิเม พุทธะคฺเชน อาวัชชิตวา เวสาลียา ตีสู ปาการันตะเรสุ ตियามะรัตติง ปะริตตัง กะโรนโต อายัสมา อานันตัตเถโร วิยะ การุญญะจิตตัง อุปัญญะเปตวา

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนทำวัตรปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา

โกฏิสะตะสะหัสเสศ
 ยัสตถัมปะภูคคัณ्हันติ
 โรคาเมนะุสสะทุพภิกขะ
 ชิปะมะันตะระธาเปลิ

จักกะวาเพสุ เทวะตา
 ยัญจะ เวสาลียัมปุเร
 สัมภูตันติวิรัมภะยัง
 ประริตตันตัมภะณามะ เทฯ

คำแปล

เทวดาทั้งหลายในแดนโกฏิจักรวาล ยอมรับความศักดิ์สิทธิ์
 ของปริตรใด และปริตรใดระงับภัย ๓ ประการ ที่เกิดจาก (๑) โรค
 (๒) อมนุษย์ (๓) ข้าวยากหมากแพง ในนครไพศาลีได้อย่างรวดเร็ว
 พวกเขาจึงจัดประกอบด้วยความกรุณาแล้วสวดปริตรนั้น เหมือน
 กับที่ท่านพระอานนท์ได้ระลึกถึงพระพุทธคุณทั้งหลายของพระตถาคต
 ตั้งแต่ทรงปรารภนาพระโพธิญาณ คือ ทรงบำเพ็ญพระบารมี ๑๐
 พระอุปัชฌาย์ ๑๐ พระปรมาจารย์ ๑๐ ให้บริบูรณ์ครบพระบารมี ๓๐
 ถ้วน ทรงบำเพ็ญมหาบริจาต ๕ ประการ จริยา ๓ ประการ การเสด็จ
 ลงสู่พระครรภ์ในภพสุดท้าย ประสูติ การเสด็จมหาภิเนษกรรม
 การทรงบำเพ็ญความเพียร การชนะมาร แล้วตรัสรู้พระสัพพัญญุตญาณ
 โภธิบัลลังก์ การแสดงธัมมจักกัปปวัตตนสูตร และโลกุตตรธรรม ๙
 ประการ แม้ทั้งปวงเหล่านี้แล้วสวดปริตรทั้งคืนตลอด ๓ ยาม
 ในระหว่างกำแพง ๓ ชั้นของนครไพศาลีจะนั้นเกิด

สระนะสุตัส

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
 ภูมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
 สัพเพวะ ภูตา สุมะนา ภาวันตุ
 อะโลปี สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง
 ตัสมา หิ ภูตา นิสามะละ สัพเพ

คู่มือสวดมนต์สังฆปริณายกแห่งวัดปฏิบัติธรรม
 ฉบับปฐมฤกษ์

๔๕

เมตตัง กะโรละ มานุสสิยา ประชายะ
 ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
 ตัสมา หิ เน รักขะละ อัมปะมัตตาทา

ยังกิญจิ วิตตัง อีระ วา หุรัง วา
 สักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณัตถัง
 นะ โน สมะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
 อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณัตถัง
 ยะทังฆะคะ สักยะมุนี สะมาหิโต
 นะ เตนะ รัมเมนะ สมะมัตถิ กิญจิ
 อิทัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ยัมพุทเธเสฏฐโฐ ปะริวัตถะยิ สัจจิง
 สะมาธิมานันตะวิกิณฺญะมาหุ
 สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ
 อิทัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย ปุคคะลา อัญฺจะ สะตัง ปะสัจฺจฐา
 จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ
 เต ทักขิณเอยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
 เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลानी
 อิทัมปิ สัจเฆ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนน้าวัดปฏิบัติธรรม
 ฉบับกรมการศาสนา

เย สุประยุตตา มะนะสา ทัพเพนะ
 นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
 เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
 ลัทธา มุธา นิพพุตัง ภูญชะมานา
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ประณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
 ยะถินทะซีโล ประฐะวิง สีโต ลียา
 จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
 ตะณุปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ
 โย อะริยะสัจจანი อะเวจจะ ปัสสะติ
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ประณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
 เย อะริยะสัจจანი วิภาวะยันติ
 คัมภีระปัญญะนะ สุเทสิตานิ
 กิญจาปี เต โหนติ ภูสัปปะมัตตา
 นะ เต ภาวัง อัญญะมะมาทียันติ
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ประณีตัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
 สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทาเย
 ตะยัสสุ ฐัมมา ชะหิตา ภาวันติ
 สักกายะทิกฺขุจฺจิ วิจิกจฉิตฺตฺตฺยจะ
 สีลัพพะตัง วาปี ยะทตถิ กิญจิ
 จะตุหะปาเยหิ จะ วิปะมุตโต
 ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาทุง

อิทัมปิ สั้งเฆ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
 กัญจาปี โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง
 กาเยนะ วาจาเยนะ เจตะสา วา
 อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะภูจิณะทาเย
 อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา
 อิทัมปิ สั้งเฆ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
 วะนัปปะคุมเพ ยะถา สุสสิตักเค
 คิมหანะมาเส ปะฐะมัสมิง คิมเห
 ตะถูปะมัง ฐัมมะวะรัง อะเทสะยิ
 นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ
 อิทัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
 วะโร ะรัญญุ ะระโท ะระหะโร
 อะนุตตะโร ฐัมมะวะรัง อะเทสะยิ
 อิทัมปิ พุทธะ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ
 ขีถัง ปุราถัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
 วิรัตตะจิตตาเยติเก ะวะสัสมิง
 เต ขีถะพีชา อะวิรุพหิฉันทา
 นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
 อิทัมปิ สั้งเฆ ระตะนัง ปะณัตถัง
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

คำแปล

(พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า) ภูตทั้งหลาย ทั้งที่อยู่บนพื้นดิน และในอากาศ ที่มาประชุมกัน ณ ที่นี้ จงมีน้ำใจอันดี เชิญสูดรับ คำกล่าวต่อไปนี้ โดยเคารพ

ภูตทั้งหลายเอ๋ย พวกท่านจงฟัง จงสร้างมิตรไมตรีกับมนุษย์ ทั้งหลาย พวกมนุษย์เหล่านี้ได้นำพลีกรรมมาบวงสรวงในกลางวันและ กลางคืน ท่านทั้งหลายจงรักษาคุ้มครองมนุษย์เหล่านั้น โดยไม่ประมาท

ทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือรัตนะประณีตอันใดในโลกนี้ และโลกอื่น หรือในสรวงสวรรค์ทุกชั้น ทรัพย์หรือรัตนะนั้นจะเสมอ เหมือนพระตถาคตไม่มีเลย รัตนะคือพระพุทธรูปเจ้าเป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

พระธรรมใดที่ปราศจากกิเลส ปราศจากราคะ เป็นอมตะ ประณีต ที่พระศากยมุนีพุทธเจ้าทรงมีจิตเป็นสมาธิบรรลุแล้ว พระธรรมนั้นหาสิ่งใด ๆ เสมอเหมือนไม่ รัตนะคือพระธรรม เป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

สมาธิใดที่พระพุทธรูปเจ้าผู้ประเสริฐตรัสสรรเสริญว่าเป็น อานันตริกสมาธิ หาสมาธิอื่นใดเสมอเหมือนไม่ รัตนะคือพระธรรม เป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

พระอรียบุคคล ๘ ที่สัตบุรุษสรรเสริญ จัดเป็น ๔ คู่ ท่านเหล่านั้นเป็นสาวกของพระสุคตเจ้า ควรแก่การทำบุญ ทานที่ ถวายแก่พระอรียบุคคล ๘ นั้น มีผลมาก รัตนะคือพระสงฆ์เป็นของ ประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

พระอริยบุคคลเหล่าใดในศาสนาของพระโคตมพุทธเจ้า มีความขยันชวนชวายเป็นดี มีจิตมั่นด้วยสมาธิ ไม่มีใคร พระอริยบุคคลเหล่านั้นได้บรรลุอรหัตต์ บรรลุอมตธรรม ได้สละความ ตัณหาโดยเปล่า ๆ (โดยไม่ต้องซื้อหา) รัตนะคือพระสงฆ์เป็นของ ประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดีจงมี

สัตบุรุษ (คือพระโสดาบัน) ผู้หยั่งรู้อริยสัจ เจตนาตกกล่าวว่าเป็น ผู้มีความเห็นไม่คลอนแคลน ดูกองเสาศาหลักเมืองที่ฝั่งลงดินลึก ลมพัดมาจากทิศทั้ง ๔ ไม่อาจทำให้ขยับเขยื้อนได้ฉะนั้น รัตนะคือ พระสงฆ์เป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พระอริยบุคคลผู้เห็นแจ้งอริยสัจ ๔ ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดง ไว้ดีแล้ว แม้จะยังเป็นผู้ประมาทโดยมาก ย่อมมาเกิดอีกอย่างมาก ๗ ชาติ รัตนะคือพระสงฆ์เป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พร้อมกับการบรรลุโสดาปัตติมรรคพระโสดาบันละสังโยชน์ได้ ๓ ประการ คือ สักกายทิฐิ (ความยึดมั่นในตัวตน) วิภิจิฉา (ความ ลังเลสงสัย) สีลัพพตปรามาส (ความยึดมั่นในศีลและพรต) เป็นผู้พ้น จากอบาย ๔ (คือ นรก เปรต อสุรกาย กำเนิดสัตว์เดรัจฉาน) และ ไม่ทำอนันตริยกรรม ๖ (คือ ฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้าย พระพุทธเจ้าจนพระโลหิตห้อขึ้น ทำสงฆ์ให้แตกกัน และไปนับถือ ศาสนาอื่น) รัตนะคือพระสงฆ์ เป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พระโสดาบัน แม้จะทำชั่วด้วยกาย วาจา หรือใจอยู่บ้างก็จะ
ไม่ปิดบังกรรมชั่วที่ทำไว้ เพราะเป็นผู้เห็นทางพระนิพพานแล้ว พระพุทธเจ้า
ตรัสว่า ไม่อาจปิดบังกรรมชั่วของตนไว้ได้ รัตนะคือพระสงฆ์ เป็นของ
ประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดีจงมี

พุ่มไม้ใหญ่ในป่า ผลิดอกออกใบ แดกกิ่งก้านงดงามในเดือน ๕
ของฤดูร้อนฉันใด พระตถาคตทรงแสดงพระธรรมอันประเสริฐให้แตก
กิ่งก้านสาขา ชี้ทางนำไปสู่พระนิพพานเพื่อประโยชน์แก่สัตว์ทั้งหลาย
ฉันนั้น รัตนะคือพระสงฆ์ เป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้
ขอความสวัสดีจงมี

พระตถาคตผู้ประเสริฐ ผู้รู้พระนิพพานอันประเสริฐ ผู้ให้ธรรม
อันประเสริฐ ผู้นำมาซึ่งมรรคอันประเสริฐ ไม่มีผู้อื่นประเสริฐกว่า ได้
ทรงแสดงธรรมอันประเสริฐ รัตนะคือพระพุทธเจ้าเป็นของประณีตเช่นนี้
ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความสวัสดีจงมี

อริยบุคคลเหล่าใด มีกรรมเก่าสิ้นแล้ว กรรมใหม่ที่จะให้เกิด
อีกครั้งหนึ่งก็ไม่มี มีจิตปราศจากความกำหนดยินดีในภพต่อไป
พระอริยบุคคลเหล่านั้นสิ้นเงื่อนไขที่จะให้เกิดอีกแล้ว ไม่มีฉันทะที่
เป็นเชื้อให้งอกงามได้อีกเป็นผู้มีปัญญาดับสนิทเหมือนดวงประทีปดวงนี้
รัตนะคือพระสงฆ์เป็นของประณีตเช่นนี้ ด้วยสัจจะข้อนี้ ขอความ
สวัสดีจงมี

บทขัดกระณะไยะเวตตะสูตส

ยัสถานภาวะโต ยักขา
ยัมหิ เจวานุญญันโต
สุขัง สุปะติ สุตโต จะ
เอวะมาทิกุญเปตัง

เนวะ ทัสเสนติ กิงสะนัง
รัตตินทิวะมะตันทิโต
ปาปัง กิญจิ นะ ปัสสะติ
ปะริตตันตัมกะณามะ เหา

คำแปล

ด้วยอานุภาพแห่งปริตรใด พวกยักษ์ไม่แสดงอารมณ์อันน่าสะพรึงกลัว และบุคคลไม่เกียจคร้าน เจริญปริตรใดเนื่อง ๆ ทั้งกลางวันกลางคืน ย่อมหลับเป็นสุข ที่หลับแล้วก็จะไม่ฝันเห็นสิ่งไม่ดีอะไร ๆ พวกเราจงสวดปริตรอันประกอบด้วยคุณดังที่กล่าวมาเป็นต้นนั้นกันเถิด

กระณะไยะเวตตะสูตส

กระณะไยะมัดตะกุสะเสนะ
สักโก อูชฺ จะ สุหุชฺ จะ
สันตุสสะโก จะ สุกะโร จะ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ
นะ จะ ชุททัง สะมาจะเร กิญจิ
สุชินโน วา เขมิโน โหนตุ
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ
ทีฆา วา เย มะหันตา วา
ทิกฺฐา วา เย จะ อะทิกฺฐา

ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สุวะโจ จัสสะ มุทะ อะนะติมานี
อัปะกะจโจ จะ สัตตะหุคะวุตติ
อัปะคัพโโก กุเสสุ อะนะนุกิโท
เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทุเร

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมพระศาสนาแก่ชาวโลกปฏิบัติธรรมฉบับกรมการศาสนา

ภูตา วา สัมภเวสี วา
 นะ ปะโร ปะรัง นิคุพเพละ
 ๕ พยาโรสะนา ปะภูชะสัญญา
 มาตา ยะธา นียัง ปุตตัง
 เอวมปี สัพพะภูเตสุ
 เมตตัญจะ สัพพะโลกัสสมิง
 อุทรัง อะโธ จะ ติริยัญจะ
 ตัญญูญจะรัง นิสินโน วา
 เอตัง สะติง อะธิญญะเย
 ๕ ทัญญูญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา
 กามะสุ วิเนยยะ เครััง

สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
 นาติมัญญะละ กัตถะจิ นัง กิญจิ
 นานัญมะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเจยยะ
 อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
 มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง
 มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง
 อะสัมพารัง อะเวรัง อะสะปัดตัง
 สะยาโน วา ยะวะตัสสะ วิคะตมะทโธ
 ๕ พรหมะเมตัง วิหารัง อิระมาหุ
 ทัสสะเนนะ สัมปโน
 นะ ทิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณะเรตีติ

คำแปล

กิจที่คนฉลาดในสิ่งที่มีประโยชน์ และมุ่งหมายจะบรรลุมรรคา
 สงบ จะพึงทำก็คือ เป็นคนกล้า ซื่อตรง วาง่าย อ่อนโยน ไม่เย่อหยิ่ง
 สันโดษ เลี้ยงง่าย มีภารกิจน้อย คล่องตัว ระมัดระวังการแสดงออก รู้ตัว
 ไม่คะนอง ไม่คลุกคลีในตระกูลทั้งหลาย ไม่ประพฤติดีสิ่งทีวิญญูชน
 ดำหนดิเตียนได้ พึงแผ่เมตตาจิตว่า ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงจงมีความสุข
 สุขกายสบายใจ มีความเกษมสำราญเถิด

ขอสัตว์ทั้งหลายบรรดามี ที่เป็นสัตว์ลำตัวอ่อนหรือลำตัวแข็ง
 ก็ตาม เป็นสัตว์มีลำตัวยาวหรือลำตัวใหญ่ก็ตาม มีลำตัวปานกลาง
 หรือลำตัวสั้นก็ตาม ลำตัวเล็กหรือลำตัวโตก็ตาม ที่มองเห็นหรือมอง
 ไม่เห็นก็ตาม ที่อยู่ไกลหรืออยู่ใกล้ก็ตาม ที่เกิดแล้วหรือกำลังหาที่เกิด
 อยู่ก็ตาม ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงนั้นจงสุขกายสบายใจเถิด

บุคคลไม่เพียงหลอกลวงผู้อื่น ไม่เพียงดูหมิ่นเหยียดหยามใคร ๆ
ไม่เพียงมุ่งร้ายต่อกันและกัน เพราะมีความขุ่นเคืองโกรธแค้นกัน

คนเราพึงแผ่ความรักความเมตตาไปยังสัตว์ทั้งหลายหาประมาณ
มิได้จุดตั้งมารดาถนอมและปกป้องบุตรสุดที่รักคนเดียวด้วยชีวิตะนั้น

พึงแผ่เมตตาจิตไม่มีขอบเขต ไม่คิดผูกเวร ไม่เป็นศัตรูอัน
หาประมาณไม่ได้ ไปยังสัตว์โลกทั้งปวงทั่วทุกสารทิศ

ผู้เจริญเมตตาจิตนั้น จะยืน จะเดิน จะนั่ง จะนอน ตลอดเวลา
ที่ตนยังตื่นอยู่ พึงตั้งสติอันประกอบไปด้วยเมตตานี้ให้มั่นไว้ บัณฑิต
ทั้งหลายกล่าวว่า การอยู่ด้วยเมตตานี้เป็นพรหมวิหาร (การอยู่อย่าง
ประเสริฐ)

ท่านผู้เจริญเมตตาจิตที่ละความเห็นผิดแล้ว มีศีล มีความ
เห็นชอบ ขจัดความใคร่ในกามได้ ก็จะไม่กลับมาเกิดอีกเป็นแน่แท้

บทกวีขันธะปริตตะคาถา

สัพพาสีวิสะชาตีนัง

ทิพพะมันตาคะตัง วิยะ

ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง

เสสสิจจาปี ประริสสะยัง

อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ

สัพพะทา สัพพะปาณินัง

สัพพะโสปี นีวาเรติ

ปะริตตันตัมกะณามะ เหา

คำแปล

ปริตรใดขจัดพิษร้ายของสัตว์ชาติอสรพิษทุกชนิดได้ ดังเช่น
ทิพมนต์และทิพโอสถ รวมทั้งป้องกันอันตรายนอกจากนั้นของสัตว์
ทั้งหลายทั้งปวงได้ แม้โดยประการทั้งปวง ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ
ในขอบเขตแห่งอำนาจปริตร ขอพวกเราจงสวดปริตรนั้นกันเถิด

คู่มือสวดมนต์สังฆปริณายกประชาชนทั่วทุกภูมิภาค
ฉบับกรมการศาสนา

ขันชะประวัติตะคาถา

วิรุ๊ปึกเขหิ เม เมตตัง

ฉัพยาศุตเตหิ เม เมตตัง

อะปาทะเกหิ เม เมตตัง

จะตุปะปะเทหิ เม เมตตัง

มา มัง อะปาทะโก หิงสิ

มา มัง จะตุปะปะโท หิงสิ

สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา

สัพเพ ภัทธาณิ ปัสสันตุ

เมตตัง เอราปะเลหิ เม

เมตตัง กัณหาโคตมะเกหิ จะ

เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม

เมตตัง พะหุปะปะเทหิ เม

มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก

มา มัง หังสิ พะหุปะปะโท

สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา

มา กิณฺญจิ ปาปะมาคะมา

อั้งปะมาโณ พุทฺโธ อั้งปะมาโณ ฐัมโม อั้งปะมาโณ สังโฆ ปะมาณะ
วันตานิ สิริงสะปานิอะหิวิจณิกาสะตะปะทีอุณณานากิระระพุมุสิกา กะตา
เม รักษา กะตา เม ประวัติตา ปะฎีกะกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม กะคะวะโธ
นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทฺธานังฯ

คำแปล

ข้าพเจ้าขอแผ่เมตตาให้แก่ตระกูลพญางูวิรุ๊ปึกข์ตระกูลพญางู
เอราบัตต์ ตระกูลพญางูฉัพยาศูตร และตระกูลพญางูกัณหาโคตมะกะ

ข้าพเจ้าขอแผ่เมตตาไปยังสัตว์ที่ไม่มีเท้า สัตว์สองเท้า สัตว์
สี่เท้า และสัตว์มากเท้า

ขอสัตว์ที่ไม่มีเท้า สัตว์สองเท้า สัตว์สี่เท้า และสัตว์มากเท้า
ทั้งหลายอย่าได้เบียดเบียนข้าพเจ้า

ขอบุคคลและสัตว์ทั้งหลายที่เกิดมาแล้วทั้งสิ้น จงพบแต่สิ่ง
ที่เจริญดีงามล้วนทั่วทุกตัวตน สิ่งชั่วร้ายใด ๆ จงอย่าได้แผ้วพานเลย

พระพุทธเจ้าทรงมีพระคุณหาประมาณมิได้ พระธรรมมี
พระคุณหาประมาณมิได้ พระสงฆ์มีพระคุณหาประมาณมิได้ สัตว์

เลื่อยคลานทั้งหลาย คือ ฐ แมงปอง ตะขาบ แมงมุม ตั๊กแตน หนู
มีประมาณนับได้

ข้าพเจ้าได้ทำการคุ้มครองป้องกันไว้แล้ว ขอสัตว์ทั้งหลาย
ทั้งปวงจงหลีกเลี่ยงไปเถิด ด้วยข้าพเจ้า ได้เคารพนบนอบแด่พระผู้มี
พระภาคเจ้าและพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้ง ๗ พระองค์แล้ว

พระพุทฺธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ

อิตปิ โส ภคควา อระหัง สัมมาสัมพุทธโ วิชชาจะระณะสัมปันโน
สุคะโต โลกะวิทู อเนุตตะโร ปุริสทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง
พุทธโ ภคควาติฯ

สวากขาโต ภคควะตา ธัมโม สันทิภูจฺจิกอ อกะกาลิกอ เอหิปัสสิโก
โอปะนะยิกอ ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิตีฯ

สุปะฏิปันโน ภคควะโต สวากะสังโฆ อุกุปะฏิปันโน ภคควะโต
สวากะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภคควะโต สวากะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน
ภคควะโต สวากะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา
เอสะ ภคควะโต สวากะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิณเยโย
อัญชะลิกะระณียโย อเนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

คำแปล

ก็เกียรติศักดิ์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นแล
ฟังเพื่อไปตั้งนี้ว่า แม้เพราะเหตุนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ควรไหว้ควรบูชา เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้
โดยพระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้เสด็จ

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

ไปได้แล้ว เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้ฝึกบุรุษที่ควรฝึก ไม่มีผู้อื่น
ยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น
ผู้เบิกบานแล้ว เป็นผู้จำแนกธรรม ดังนี้

พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว เป็นของอัน
บุคคลพึงเห็นเอง เป็นของไม่มีกาลเวลา เป็นของจะร้องเรียกผู้อื่นให้
มาดูได้ เป็นของอันบุคคลพึงน้อมเข้ามาใส่ใจ เป็นของอันวิญญูชน
ทั้งหลายพึงรู้เฉพาะตัว ดังนี้

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว พระสงฆ์
สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติถูกแล้ว พระสงฆ์สาวกของ
พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติชอบแล้ว คือ คู่แห่งบุรุษทั้งหลาย ๔
บุรุษ บุคคลทั้งหลาย ๘ นี้พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
ท่านเป็นผู้ควรสักการะที่เขานำมาบูชา ท่านเป็นผู้ควรของต้อนรับ
ท่านเป็นผู้ควรทักษิณาทาน ท่านเป็นผู้ควรอัญชลีกรรม ท่านเป็นนา
บุญของโลก ไม่มีนาอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

บทขัดโมรประวัติ

ปูเรนตัมโพธิสัมภारे
เยนะ สังวิหิตารักขัง
จิรัสสัง วายะมันตานิ
พรมมะมันตันติ อักขาตัง

นิพัตตัง โมรโยนิยัง
มะหาสัตตัง เวเนจระรา
เนวะ ตักขิงสุ คัมภิตุง
ปะริตตันตัมภะณามะ เทฯ

คำแปล

พรานป่าทั้งหลาย แม้จะพยายามอยู่ช้านาน ก็ไม่สามารถจับ
พระมหาสัตว์ผู้ถือกำเนิดเป็นนกยูง บำเพ็ญโพธิสมภาร จัดการ
ป้องกันตนเองเป็นอย่างดีด้วยการสาธยายปริตรใด ขอพวกเราจงสวด
ปริตรนั้นที่เรียกว่า พรหมมนต์ กันเกิด

โมระปริตร

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา

หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส

ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปะภาสัง

ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง.

เอ^๕ พราหะณะมา เวทะคุ สัพพะธัมเม

เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ

นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา

นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา.

อมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร จะระติ เอสะนา.

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา

หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส

ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปะภาสัง

ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง.

เอ^๕ พราหะณะมา เวทะคุ สัพพะธัมเม

เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนทั่วภาคปฏิบัติธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

นมัตถุ พุทธานัง นมัตถุ โพธิยา
 นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตตยา.
 อิมัง โส ประจิตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยิตฺติ.

คำแปล

ดวงตาของโลก เป็นเจ้าแห่งแสงสว่างอย่างเอก มีรัศมีงาม
 ดังทอง สว่างไสวทั่วปฐพี กำลังอุทัยขึ้นมา เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้า
 ขอนอบน้อมพระอาทิตย์ที่มีรัศมีงามดังทอง สว่างไสวนี้ วัน
 นี้ข้าพเจ้าได้รับการคุ้มครองจากท่านแล้ว จึงอยู่เป็นสุขตลอดวัน

พระพุทธเจ้าทั้งหลายผู้รู้จบธรรมทั้งปวง ข้าพเจ้าขอนอบน้อม
 พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น และขอพระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น
 จงคุ้มครองข้าพเจ้าด้วย ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอนอบน้อม
 พระปัญญาตรัสรู้ของพระองค์ ขอนอบน้อมผู้หลุดพ้นแล้วทั้งหลาย และ
 ขอนอบน้อมความหลุดพ้นของท่านเหล่านั้น นกยุงนั้นร้ายบริทรนี้แล้ว
 จึงไปเที่ยวหาอาหาร

ดวงตาของโลก เป็นเจ้าแห่งแสงสว่างอย่างเอก มีรัศมีงาม
 ดังทอง สว่างไสวทั่วปฐพี กำลังอัสดงคต เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าขอนอบน้อม
 พระอาทิตย์ที่มีรัศมีงามดังทอง สว่างไสวทั่วปฐพีนี้ วันนี้อข้าพเจ้าได้
 รับการคุ้มครองจากท่านแล้ว จึงอยู่เป็นสุขตลอดคืน

พระพุทธเจ้าทั้งหลายผู้รู้จบธรรมทั้งปวง ข้าพเจ้าขอนอบ
 น้อมพระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น และขอพระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่าน
 นั้นจงคุ้มครองข้าพเจ้าด้วย ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

ขอนอบน้อมพระปัญญาตรัสรู้ของพระองค์ ขอนอบน้อมผู้หลุดพ้น
แล้วทั้งหลาย และขอนอบน้อมความหลุดพ้นของท่านเหล่านั้น นกยุง
นั้นร้ายปริตรนี้แล้วจึงได้กลับที่อยู่อาศัย

บทขัดวิญญะกะปริตร

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร
ยัสสะ เตชนะ ทาวัคคิ
เอรัสสะ สารีปุตตัสสะ
กัปปัญญาหิมะหาเตชัง

นิพัตตัง วิญญะชาตียัง
มะหาสัตตัง วิวัชชะยิ
โลกะนาถะนะ ภาสิตัง
ปะริตตันตัมภะณามะ เหา

คำแปล

ไฟป่าได้เว้นที่ไว้ให้พระโพธิสัตว์ซึ่งถือกำเนิดเป็นนกคุ่ม
ผู้กำลังบำเพ็ญบารมีเสริมสร้างพระโพธิญาณด้วยเดชของปริตรใด พวก
เราจงสวดปริตรนั้นซึ่งมีเดชมากมายตั้งอยู่ตลอดกาลปีที่พระโลกนาถ
ตรัสไว้แก่พระสารีบุตรเถระเถิด

วิญญะกะปริตร

อตฺถิ โลกเ สึละคุโณ
เตนะ สัจเจะนะ กาทามิ
อาวัชชิตวา ฐัมมะพะลัง
สัจจะพะละมะวัสสายะ
สันติ ปักขา อะปัตตะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา

สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
สรวิตวา ปุพพะเก ชิเน
สัจจะกิริยะมะกาสะหัง.
สันติ ปาปา อะวิญจะนา
ชาตะเวทะ ปะฎีกะกะมะ.

สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง
 วัชเชติ โสพะสะ กะวีรานิ
 สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ

มะหาปัสชะลิโต ลีซี
 อุกะกัง ปัตวา ยะถา ลีซี.
 เอสา เม สัจจะปาระมีตี.

คำแปล

คุณคือศีล สัจจะ ชีวิตที่สะอาด และความเอ็นดู มีอยู่ในโลก
 ด้วยสัจจะซื่อนั้น เราจักทำสังกิริยาอันยอดเยี่ยม

เราขอระลึกถึงพลาณภาพของพระธรรม ขอระลึกถึงพระชินเจ้า
 ซึ่งมืออยู่ในปางก่อน แล้วอาศัยกำลังของสัจจะ (ที่มีในตัว) ทำสังกิริยา
 (๓ ประการ คือ)

(๑) ปีกทั้งสองมีอยู่ แต่เราบินไม่ได้ (๒) เท้าทั้งสองก็มีอยู่
 แต่เราเดินไม่ได้ (๓) พ่อแม่ก็บินหนีออกไปเสียแล้ว อัครศิเอย จงถอย
 กลับไปเสียเถิด

ทันทีที่เราได้ทำสัจจะ เปลวเพลิงที่ลุกโชติช่วงซ้ชวาล ได้เว้น
 ที่ไว้ ๑๖ กรีส (ประมาณ ๓๑ วา) (ดับไป) เหมือนเปลวไฟตกมาถึงน้ำ
 แล้วดับลงฉะนั้น

ไม่มีสิ่งใดเสมอด้วยสัจจะของเรา นี่คือสังขารมีของเรา
 (ตถาคต)

บทขัดอังกุลิมาละปริตร

ปะริตตัง ยัมกะถันตัสสะ
 อุกะกัมปิ วินาเสตี
 โสตถินา คัพพะวุกฺขฐานัง

นิสินันฺฐฐานะโรชะนัง
 สัพพะเมวะ ปะริตตะยัง
 ยัญจะ สาเชตี ตังขะณ

เถรสั่งคุณิมาลัศสะ
กัปปัฏฐายิมะหาเตชัง

โลกะนาถะนะ ภาสิตัง
ประริตตันตัมกะณามะ เหา

คำแปล

แม่น้ำลำที่นึ่งของพระองค์คุณิมาลผู้ทีกกล่าวปริตรไดยังกำจัด
อันตรายทั้งปวงได้ และปริตรไตที่พระโลกนาถรัสประทานแก่
พระองค์คุณิมาลเถระทำให้การคลอดลูกสำเร็จได้โดยสวัสดิ์ในทันทีทันใด
พวกเราจงสวดปริตรนั้นอันมีเดชมากตั้งอยู่ตลอดกาลป์กันเถิด

อังคุณิมาละปริตร

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยาเย ชาตียา ชาโต, นากิขานามิ
สัฎฐิจิจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา, เตะนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ,
โสตถิ คัพภัสสะ.

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยาเย ชาตียา ชาโต, นากิขานามิ
สัฎฐิจิจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา, เตะนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ,
โสตถิ คัพภัสสะ.

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยาเย ชาตียา ชาโต, นากิขานามิ
สัฎฐิจิจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา, เตะนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ,
โสตถิ คัพภัสสะ.

คำแปล

น้องหญิง จำเดิมแต่อาตมาเกิดโดยอริยชาติแล้ว มิได้รู้สึก
จงใจปลงชีวิตสัตว์เลย ด้วยสัจจะนั้น ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่น้องหญิง
ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่นบุตรในครรภ์ของน้องหญิงด้วยเถิด

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนแนววิถีพุทธธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

น้องหญิง จำเดิมแต่อาตมาเกิดโดยอริยชาติแล้ว มิได้รู้สึก
จงใจปลงชีวิตสัตว์เลย ด้วยสัจจะนั้น ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่น้องหญิง
ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่นบุตรในครรภ์ของน้องหญิงด้วยเถิด

น้องหญิง จำเดิมแต่อาตมาเกิดโดยอริยชาติแล้ว มิได้รู้สึก
จงใจปลงชีวิตสัตว์เลย ด้วยสัจจะนั้น ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่น้องหญิง
ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่นบุตรในครรภ์ของน้องหญิงด้วยเถิด

บทขัดไขขมวงคะปริตร

สังสาระ สังสะรันตานัง
สัตตะธัมเม จะ โพชฌังคะ
พุชฌิตวา เยปีเม สัตตา
อะชาตัง อะชะราพยาธิง
เอวะมาทิกุณฺเฬตัง
โอสะถัญจะ อิมัง มั่นตัง

ศัพท์ะทุกขะวินาสะเน
มาระเสนับปะมัททินิ
ติภะวามุตตะกุตตะมา
อะมะตัง นิภะยะยัง คตะ
อะเนกะคุณะสังคะหัง
โพชฌังคันตัมภะณามะ เหา

คำแปล

สัตว์ทั้งหลายรู้โพชฌงกรรม ๗ ประการ อันเป็นเครื่อง
บำบัดทุกข์ทั้งปวงของเหล่าสัตว์ผู้ท่องเที่ยวในสังสารวัฏ และอันกำจัด
มารและเสนามาร จึงเป็นผู้หลุดพ้นอย่างยอดเยี่ยมจากภพทั้ง ๓ ได้
บรรลุนิพพานอันไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย ไม่มีภัย พวกเราจง
สวดโพชฌงค์นั้นอันประกอบด้วยคุณมีอาทิตยงกล่าวมาแล้วนี้ ซึ่งเป็น
ทั้งโอสถและมนต์ที่รวบรวมสรรพคุณเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

โฆฆฉงคะปริตร

โฆฆฉงโค สะติสังขาโต
 วรรษัมปีติปัสสัทธิ-
 สะมารุเปกขะโฆฆฉงคะ
 มุณินา สัมมะทักขาทา
 สังวัตตันติ อะภิญญายะ
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 เอกัสมิ^๕ง สะมะเย นาโถ
 คิลานะ ทุกขิตะ ทิสวา
 เต จะ ตัง อะภินันทิตวา
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 เอกะทา รัมมะราชาปี
 จุนทัตเถเรนะ ตัญญะวะ
 สัมโมทิตวา จะ อาพาธา
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 ปะหีนา เต จะ อาพาธา
 มัคคาหะตะเกเลสา วะ
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

รัมมานัง วิจะโย ตะธา
 โฆฆฉงคะ จะ ตะธาปะเร
 สัตเตเต สัพพะทัสสีนา
 ภาวิตา พะหุสีกะตา
 นิพพานายะ จะ โปธิยา
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา
 โมคคัลลันญะจะ กัสสะปัง
 โฆฆฉงคะ สัตตะ เทสะยิ
 โรคา มุจจิสสุ ตังขะเณ
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา
 เกลัญญะนาภิปีพิโต
 ภาณปะต^๕วานะ สาทะรัง
 ตัมหา วุฏฐัสสิ ฐานะโส
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา
 ตินถันนัมปี มะเหลสินัง
 ปัตตานุปปัตติรัมมะตัง
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา

คำแปล

โฆฆฉงค์ ๑ ประการ คือ สติสัมโฆฆฉงค์ รัมมวิจย-
 สัมโฆฆฉงค์ วรรษัมโฆฆฉงค์ ปิตีสัมโฆฆฉงค์ ปัสสัทธิสัมโฆฆฉงค์
 สมาริสัมโฆฆฉงค์ และอุเบกขาสัมโฆฆฉงค์ เป็นธรรมที่พระมุนีผู้ทรง
 เห็นธรรมทั้งปวง ตรัสไว้แล้วโดยชอบ บุคคลทำให้เกิดแล้ว ทำให้มาก

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนทั่วหล้าปฏิบัติธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

ยิ่งขึ้นแล้ว ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อตรัสรู้ และเพื่อพระนิพพาน
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจึงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อเกิด

สมัยหนึ่ง พระโลกนาถทอดพระเนตรเห็นพระโมคคัลลานะ
และพระกัสสปอาพาธ ได้รับความลำบาก พระองค์ทรงแสดงโพชฌงค์
๗ ประการ (ให้ฟัง) ท่านทั้งสองต่างชื่นชมพระธรรมเทศนานั้น
หายจากอาพาธในทันที ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจึงมีแก่
ท่านในกาลทุกเมื่อเกิด

แม้แต่พระธรรมราชาเอง ครั้งหนึ่ง ทรงพระประชวรเป็นไข้
ได้ตรัสให้พระจุนทเถระสวดโพชฌงค์นั้นถวายด้วยความเคารพ
พระพุทธรองค์ทรงบันเทิงพระหทัย ทรงหายจากโรคาพาธนั้น
โดยพลัน ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจึงมีแก่ท่านในกาล
ทุกเมื่อเกิด

อาพาธทั้งหลายของท่านผู้แสวงหาพระคุณใหญ่แม้ทั้ง ๓ องค์
นั้นหายแล้ว ดุจดั่งกิเลสที่อริยมรรคกำจัดได้แล้ว ได้ถึงความไม่เกิด
อีกเป็นธรรมดา ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจึงมีแก่ท่านใน
กาลทุกเมื่อเกิด

บทขัดอะภาชะปริตร

ปฎัญญะลาภัง มหาเตชัง	วิมณะกิตติมะหายะลัง
สัพพะสัตตะหิตัง ชาตัง	ตั้ง สุณันตุ อะเสสะโต
อัตตปประหิตัง ชาตัง	ประริตตันตัมภะณามะ เสฯ

คำแปล

ขอสาธุชนจงฟังปริตรอันได้บุญ มีเดชมาก มีคุณ มีเกียรติ และมีศอันยิ่งใหญ่ เป็นประโยชน์เกื้อกูล แก่สัตว์ทั้งปวง พวกเราจง สวดปริตรนั้นอันเป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่ตนเอง และผู้อื่นกันเถิด

อะระหะยะปริตร

ยันทุนนิมิตตัง อะระหังคะถัญจะ

โย จามะนาโป สะกุกัถสะ สัทโท

ปาปัคคะโท ทุสสุปินัง อะกันตัง

พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะระหังคะถัญจะ

โย จามะนาโป สะกุกัถสะ สัทโท

ปาปัคคะโท ทุสสุปินัง อะกันตัง

ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะระหังคะถัญจะ

โย จามะนาโป สะกุกัถสะ สัทโท

ปาปัคคะโท ทุสสุปินัง อะกันตัง

สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

คำแปล

ขอกลางร้าย สิ่งอวมงคล เสียงนกที่ไม่พึงพอใจ บาปเคราะห์ และฝันร้าย จงพินาศไป ด้วยพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพเถิด

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา

บทขัต์อาฎานาฎียะปริตร

อัปปะสันเนหิ นาลัสสะ
อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ
ปริสตันัญจะตัสสันนะ
ยันทะเสสิ มะหาวิโร

สาสะเน สาธุสัมมะเต
สะทา กิพพิสะการิกิ
มะหิงสาเย จะ คุดติยา
ปริตตันตัมภะณามะ เหา

คำแปล

พระพุทธเจ้าผู้เป็นมหาวีรบุรุษ ทรงแสดงปริตรใจเพื่อ
คุ้มครองบริษัท ๔ ไม่ให้ถูกเบียดเบียนจากพวกอมนุษย์ซึ่งดุร้ายทำแต่
สิ่งที่หยาบช้าทุกเมื่อ ไม่เลื่อมใสในคำสอนของพระโลกนาถ ซึ่งชาว
โลกยกย่องว่าเป็นคำสอนที่ดี พวกเราจงสวดปริตรนั้นกันเถิด

อาฎานาฎียะปริตร

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ
สิขิสสะปี นะมัตถุ
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ
อังคีระสัสสะ นะมัตถุ
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ
เย จาปี นิพพุตา โลเก
เต ชะนา อะปิสุณา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง

จักขุมนันตัสสะ สิริมะโต
สัพพะภูตานุกัมปิโน
นะหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
มาระเสนูปะมัททิโน
พราหะมะณัสสะ วุสีมะโต
วิปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
สัทธิยะปุตตัสสะ สิริมะโต
สัพพะทุกขาปะนุทธะนัง
ยะถากุตัง วิปัสสิสุง
มะหันตา วิตะสาระทา
ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง

วิชชาจะระณะสัมปันนัง
 วิชชาจะระณะสัมปันนัง
 สัkkกั๕ตวา พุทธระตะนัง
 หิตัง เทวะมะนุสสานัง
 นัตถันตูปั๕ททวา สั๕พเพ
 สัkkกั๕ตวา ฐัมมะระตะนัง
 ประริหาหุปะสะมะนัง
 นัตถันตูปั๕ททวา สั๕พเพ
 สัkkกั๕ตวา สั๕งฆะระตะนัง
 อาหุเนยยั๕ง ปาหุเนยยั๕ง
 นัตถันตูปั๕ททวา สั๕พเพ
 นัตถิ เม สะระณัง อัญญั๕ง
 เอเตนะ สั๕จจะวั๕ชเชนะ
 นัตถิ เม สะระณัง อัญญั๕ง
 เอเตนะ สั๕จจะวั๕ชเชนะ
 นัตถิ เม สะระณัง อัญญั๕ง
 เอเตนะ สั๕จจะวั๕ชเชนะ
 ยังกั๕ญจิ ระตะนัง โลก
 ระตะนัง พุทธระ๕สะมัง นัตถิ
 ยังกั๕ญจิ ระตะนัง โลก
 ระตะนัง ฐัมมะสะมัง นัตถิ
 ยังกั๕ญจิ ระตะนัง โลก
 ระตะนัง สั๕งฆะสะมัง นัตถิ

มะหันตัง วิ๕ตเสาระ๕ทัง
 พุ๕ทริ๕ง วัน๕ทามะ โค๕ตมะนั๕ติฯ
 โอ๕สะลั๕ง อุด๕ตะมัง วั๕ระริ๕ง
 พุ๕ทระ๕เต๕ชนะ โส๕ตถิ๕นา
 ทุ๕กขา วุ๕ปะสะ๕เมน๕ตุ เต
 โอ๕สะลั๕ง อุด๕ตะมัง วั๕ระริ๕ง
 ฐัม๕มะ๕เต๕ชนะ โส๕ตถิ๕นา
 ภา๕ยา วุ๕ปะสะ๕เมน๕ตุ เต
 โอ๕สะลั๕ง อุด๕ตะมัง วั๕ระริ๕ง
 สั๕งฆะ๕เต๕ชนะ โส๕ตถิ๕นา
 โร๕คา วุ๕ปะสะ๕เมน๕ตุ เตฯ
 พุ๕ทโ๕ ๕เม สะระ๕ณัง วั๕ระริ๕ง
 โห๕ตุ เต ๕ชยะ๕มัง๕คะ๕ลั๕ง
 ฐัม๕โม ๕เม สะระ๕ณัง วั๕ระริ๕ง
 โห๕ตุ เต ๕ชยะ๕มัง๕คะ๕ลั๕ง
 สั๕งโ๕ ๕เม สะระ๕ณัง วั๕ระริ๕ง
 โห๕ตุ เต ๕ชยะ๕มัง๕คะ๕ลั๕งฯ
 วิ๕ช๕ช๕ติ วิ๕วิ๕ธั๕ง ปุ๕ถุ
 ตั๕ส๕มา โส๕ตถิ๕ ภา๕วัน๕ตุ เตฯ
 วิ๕ช๕ช๕ติ วิ๕วิ๕ธั๕ง ปุ๕ถุ
 ตั๕ส๕มา โส๕ตถิ๕ ภา๕วัน๕ตุ เตฯ
 วิ๕ช๕ช๕ติ วิ๕วิ๕ธั๕ง ปุ๕ถุ
 ตั๕ส๕มา โส๕ตถิ๕ ภา๕วัน๕ตุ เตฯ

คำแปล

ขอนอบน้อมพระวิปัสสีพุทธเจ้า ผู้ทรงมีพระจักขุ ทรงมีสิริ
 ขอนอบน้อมพระลีลีพุทธเจ้า ผู้ทรงอนุเคราะห์สัตว์ทั้งปวง
 ขอนอบน้อมพระเวสสภูพุทธเจ้า ผู้ทรงชำระล้างกิเลสแล้ว
 ทรงมีตบะ

ขอนอบน้อมพระกกุสันธพุทธเจ้า ผู้ทรงกำจัดมารและเสนา
 แห่งมาร

ขอนอบน้อมพระโกนาคมนพุทธเจ้า ผู้ทรงลอยบาปแล้ว
 ทรงอยู่จบพรหมจรรย์

ขอนอบน้อมพระกัสสปพุทธเจ้า ผู้ทรงพ้นพิเศษแล้วในสิ่ง
 ทั้งปวง

ขอนอบน้อมพระอังคีรสพุทธเจ้า ผู้ศากยบุตร ทรงมีสิริ
 ทรงแสดงธรรมเป็นเครื่องบรรเทาทุกข์ทั้งปวงนี้

อนึ่ง พระพุทธเจ้าเหล่าใดในโลก ผู้ดับกิเลสได้แล้ว เห็น
 แจ่มแจ้งตามความเป็นจริง พระพุทธเจ้าเหล่านั้น เป็นผู้ไม่มีวาจาต่อเสียด
 เป็นผู้ยิ่งใหญ่ มีความกล้าหาญ

เหล่าเทวดาและมนุษย์ย่อมนอบน้อมพระพระพุทธเจ้าเหล่านั้น
 ผู้โคตมโคตร พระองค์ใด ทรงเกื้อกูลแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
 ทรงถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ ทรงกล้าหาญ ยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้า
 ขอนอบน้อมพระโคตมพุทธเจ้า ผู้ทรงถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ
 พระองค์นั้น

เพราะทำความเคารพพระพุทธรัตตะ ซึ่งเป็นโอสถประเสริฐ
เยี่ยมยอด ทรงเกื้อกูลเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยเดชแห่ง
พระพุทธรัตตะ ขอให้อุปัทวะทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป ขอให้ทุกข์
ทั้งหลายของท่าน จงสงบโดยสวัสดิ์เถิด

เพราะทำความเคารพพระธรรมรัตตะ ซึ่งเป็นโอสถประเสริฐ
ยอดเยี่ยม เป็นเครื่องระงับความเร่าร้อน ด้วยเดชแห่งพระธรรมรัตตะ
ขอให้อุปัทวะทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป ขอให้ภัยทั้งหลายของท่าน
จงสงบโดยสวัสดิ์เถิด

เพราะทำความเคารพพระสังฆรัตตะ ซึ่งเป็นโอสถประเสริฐ
เยี่ยมยอด ควรแก่ของที่เขานำมาสักการะ ควรแก่การต้อนรับ
ด้วยเดชแห่งพระสังฆรัตตะ ขอให้อุปัทวะทั้งหลายทั้งปวงจงพินาศไป
ขอให้โรคทั้งหลายของท่าน จงสงบโดยสวัสดิ์เถิด

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งอันประเสริฐ
ของข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นที่พึ่งอันประเสริฐ
ของข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของ
ข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

รัตตะใด ๆ มากมายหลายชนิดมีอยู่ในโลก รัตตะนั้น ๆ
หาเสมอด้วยพระพุทธรัตตะไม่ เพราะพระพุทธรัตตะนั้น ขอความ
สวัสดิ์จงมีแก่ท่าน

รัตนะใด ๆ มากมายหลายชนิดมีอยู่ในโลก รัตนะนั้น ๆ
หาเสมอด้วยพระธรรมรัตนะไม่ เพราะพระธรรมรัตนะนั้น ขอความ
สวัสดีจึงมีแก่ท่าน

รัตนะใด ๆ มากมายหลายชนิดมีอยู่ในโลก รัตนะนั้น ๆ
หาเสมอด้วยพระสังฆรัตนะไม่ เพราะพระสังฆรัตนะนั้น ขอความ
สวัสดีจึงมีแก่ท่าน

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกข์ปัดตา จะ นิตทุกขา
โสภปัดตา จะ นิสโสกา
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ
สัพเพ เทวานุโมทนต์
ทานัง ทะทนต์ สัทธายะ
ภาวะนาภิระตา โหนตุ
สัพเพ พุทธา พระลัปปัดตา
อระระหันตานัญจะ เตเชนะ
ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะพุทธานุภาวณะ
ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะธัมมานุภาวณะ
ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง
สัพพะสังฆานุภาวณะ

ภะยัปปัดตา จะ นิตภะยา
โหนตุ สัพเพปิ ปาณินโน
สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพพะลัมปัตตสิทธินยา
สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
คัจฉันตุ เทวะตา คะตาฯ
ปัจเจกานัญจะ ยัง พระลัง
รักขัง พันธามิ สัพพะโสฯ
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ
รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สะทา โสตถิ ภะวันตุ เตฯ

คำแปล

ขอสัตว์ทั้งหลายที่มีทุกข์ จงหายทุกข์ ที่มีภัย จงปราศจากภัย
ที่มีโรค จงหายโรค ทุกถ้วนทั่วเถิด

ขอเหล่าเทพยดาทั้งปวง จงอนุโมทนาบุญที่พวกข้าพเจ้า
ร่วมกันสร้าง เพื่อความสำเร็จแห่งสมบัติทั้งปวงด้วยเถิด

ขอเหล่าเทพยดา จงมีศรัทธาให้ท่าน รักษาศีล ยินดียิ่ง
ในภาวนา ตลอดกาลทุกเมื่อ ขออัญเชิญเหล่าทวยเทพที่มาชุมนุมกัน
จงกลับไปเถิด

ข้าพเจ้าขอผูกมนต์คุ้มครองรักษาโดยประการทั้งปวง ด้วยเดช
แห่งกำลังของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ผู้ทรงพลังกำลัง ด้วยเดชแห่ง
กำลังของพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งหลาย และด้วยเดชแห่งกำลังของ
พระอรหันต์ทั้งหลาย

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทพยดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่
ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทพยดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่
ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทพยดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ทุกเมื่อ.

ถวายพรพระ

อติปิ โส ภาวะวา อระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน
สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ, สัตถา เทวะมะนุสสานัง
พุทโธ ภาวะวาติ,

๕
สวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อกาลิโก เอหิปัสสิโก
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ,

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สภาวะะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ภาวะวะโต
สภาวะะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภาวะวะโต สภาวะะสังโฆ, สามิจิปะฏิปันโน
ภาวะวะโต สภาวะะสังโฆ, ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,
เอสะ ภาวะวะโต สภาวะะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิณเยโย
อัญชะลิกะระณียะโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ,

พาหุง สะหัสสะมะภินิมิตตะสาธุขันตัง

๕
ครีเมชะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง

ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง

โฆรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง

ขันตีสูทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

นาพาติริง คะชวะรัง อะติมัตตะกุตัง

ทาวักคัจักกะมะสะนีวะ สุทาทูถันตัง

เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

อุกขิตตะชัคคะมะติหัตถะสุทวารุณันตัง
 ธาวันตีโยชนะปะลังค์คูลิมาละวันตัง
 อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานี
 กั๕ตวานะ กั๕ฐฐะมุทะรัง อิวะ คั๕พกีนียา
 จิญญาเยะ ทุ๕ฐฐะวะจะนัง ชะนะกายะมั๕ชเฌ
 สันเตนะ โส๕มะวิริ๕นา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานี
 สัจจัง วิ๕หายะ มะ๕ติสัจจะกะ๕วา๕ทะ๕เก๕ตุง
 วา๕ทา๕ภิโร๕ปี๕ตะ๕มะ๕นัง อะ๕ติอัน๕ธะ๕ภู๕ตัง
 ปัญญาปะ๕ทีปะ๕ชะ๕ลิ๕โต ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานี
 นันโทปะ๕นัน๕ทะ๕ภุ๕ชะ๕คัง วิ๕พู๕รัง มะ๕หิ๕ทริ๕ง
 ปุ๕ต๕เต๕นะ เ๕ระ๕ภุ๕ชะ๕เคนะ ๕ทะ๕มา๕ปะ๕ยัน๕โต
 อิท๕ฐปะ๕เท๕สะ๕วิ๕ริ๕นา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานี
 ๕ทุ๕ค๕คา๕หะ๕ทิ๕ภุ๕จึ๕ภุ๕ชะ๕เคนะ สุ๕ทั๕ภุ๕ฐฐะ๕หัต๕ถัง
 ๕พร๕หมัง วิ๕สุ๕ท๕ธิ๕ช๕ติ๕มิ๕ท๕ธิ๕ปะ๕กา๕ภิ๕ธ๕านัง
 ๕ญ๕า๕มา๕คะ๕เท๕นะ วิ๕ริ๕นา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานี
 เ๕ตา๕ปี พุ๕ท๕ธะ๕ชะ๕ยะ๕มัง๕คะ๕ละ๕อัญ๕ฐ๕ะ๕คา๕ลา
 โย วา๕จะ๕โน ทิ๕นะ๕ทิ๕เน สะ๕ระ๕เต มะ๕ตัน๕ที
 ๕หิ๕ต๕วานะ๕เน๕กะ๕วิ๕วิ๕ธ๕านี จุ๕ป๕ท๕ทะ๕วา๕นึ
 โม๕ก๕ขัง สุ๕ขัง อะ๕ริ๕คะ๕เม๕ย๕ยะ นะ๕โร สะ๕ป๕ญ๕โ๕ญ๕.

มะหาการุณิกโก นาโถ
 ปุเรตวา ปาระมี สัพพา
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 ชะยันโต โพธิยา มูเล
 เอวัง ตวััง วิชะโย โหหิ
 อะปะราชิตะปัลลังเก
 อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง
 สุนักขัตตัง สุมังคะลัง
 สุขะโณ สุมุหุตโต จะ
 ปะทักขินัง กายะกัมมัง
 ปะทักขินัง มะโนกัมมัง
 ปะทักขินานิ กัตวานะ
 ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง
 สัพพะพุทธานุภาเวนะ
 ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง
 สัพพะชัมมานุภาเวนะ
 ภาวะตุ สัพพะมังคะลัง
 สัพพะสังฆานุภาเวนะ

หิตายะ สัพพะปาณินัง
 ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
 โหตุ เต ชะยะมังคะลัง
 สักยานัง นันทิวัทตะโน
 ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
 สีเส ปะฐะวะวิโปกชะเร
 อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ
 สุปะภาตัง สุหุณฺฐิตัง
 สุกฺขินัง พริหมะจาริสฺส
 วาจากัมมัง ปะทักขินัง
 ปะณินิ เต ปะทักขินา
 ละภันตเตเล ปะทักขิเณ.
 รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สะทา โสตถิ ภาวันตุ เต
 รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สะทา โสตถิ ภาวันตุ เต
 รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สะทา โสตถิ ภาวันตุ เต.

คำแปล

ก็เกียรติศักดิ์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้นแล
 ฟุ้งเฟื่องไปตั้งนี้ว่า แม้เพราะเหตุนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
 เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ควรไหว้ควรบูชา เป็นผู้ตั้งสัจชอบได้โดย
 พระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้เสด็จไป

ดีแล้ว เป็นผู้ทรงรู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้ฝึกบรุษที่ควรฝึก ไม่มีผู้อื่น
ยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น
ผู้เบิกบานแล้ว เป็นผู้จำแนกธรรม ดังนี้

พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว เป็นของ
อันบุคคลพึงเห็นเอง เป็นของไม่มีกาลเวลา เป็นของจะร้องเรียกผู้อื่น
ให้มาคู้ได้ เป็นของอันบุคคลพึงน้อมเข้ามาใส่ใจ เป็นของอันวิญญูชน
ทั้งหลายพึงรู้เฉพาะตัว ดังนี้

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว พระสงฆ์
สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติถูกแล้ว พระสงฆ์สาวกของ
พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติชอบแล้ว คือ คู่แห่งบรุษทั้งหลาย
๔ บรุษ บุคคลทั้งหลาย ๘ นี้พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
ท่านเป็นผู้ควรสักการะที่เขานำมาบูชา ท่านเป็นผู้ควรของต้อนรับ
ท่านเป็นผู้ควรทักษิณาทาน ท่านเป็นผู้ควรอัญชลีกรรม ท่านเป็นนาบุญ
ของโลก ไม่มีนาอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

พระจอมมุนีทรงใช้ธรรมวิธีมีทานบารมีเป็นต้น พิชิตพญามาร
ผู้เนรมิตรแสนตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ ชี้อ้างครีเมขละ พร้อมด้วย
เสนามารที่ส่งเสียงโห่ร้องกึกก้อง ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคล
จงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนีทรงใช้ขันติวิธีที่ทรงฝึกมาดี พิชิตอพาพวกยักษ์
ผู้กระด้าง ปราศจากความอดทน ดุร้าย ที่มาสู้รบกับพระพุทธองค์
อย่างทรหดยิ่งกว่ามารทั่วไปตลอดราตรี ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น
ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

คู่มือสวดมนต์สังเขปพระศาสนาทั่วทุกภูมิภาค
ฉบับกรมการศาสนา

พระจอมมุนีทรงใช้วิธีรดน้ำ คือ เมตตา พิษิตพญาช้างชื่อนาพาครีที่กำลังตกมันดุร้ายยิ่งนัก ประคองไฟฟ้า จักรวรุฑและสายฟ้า ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนีทรงบันดาลอิทธิฤทธิ์ทางใจพิชิตจอมโจรองคุลิมาล ซึ่งถือดาบเงืองาวังไล่ฆ่าพระพุทธรองค์สิ้นระยะทาง ๓ โยชน์ ได้ราบคาบ ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนีทรงใช้พระทัยอันงามสงบ พิชิตนางจัญญมาณวิกา (สาวิกาของพวกนิครนถ์) ผู้ที่เอาไม้กลม ๆ มาผูกท้อง ทำอาการประหนึ่งว่ามีครรภ์ ใส่ร้ายพระพุทธรเจ้าท่ามกลางฝูงชน ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนีผู้สว่างด้วยแสงแห่งปัญญาทรงพิชิตสังกนิครนถ์ ผู้ถือตัวว่าฉลาด เป็นนักโต้วาทีชั้นยอด แต่ขาดสติจะเป็นคนบอดยิ่งนัก ตั้งใจมาโต้วาทะหักล้างพระพุทธรองค์ ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนีทรงมีพุทธบัญชาให้พระโมคคัลลานะพุทธรบุตร ใช้วิธีแสดงฤทธิ์ที่เหนือกว่าปราบพญานาคชื่อนันโทปนันทะผู้มีความรู้ผิด มีฤทธิ์มาก ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

พระจอมมุนีทรงใช้วิธีเทศนาญาณพิชิตพรมหชื่อพะกะผู้ (ถือตัวว่า) มีความบริสุทธิ์ รุ่งเรือง และมีฤทธิ์ ยึดมั่นในความเห็นผิด ดุจมีมือที่ถูกต้องสรพิษขบกัดเอา ด้วยเดชแห่งชัยชนะนั้น ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

คนมีปัญญาสวดพุทธชัยมงคลคาถาทั้ง ๘ ประการนี้ เป็นประจำ โดยไม่เกียจคร้าน พึงขจัดอุปัทวันตรายทั้งหลายได้ พึงบรรลุลี้กพระนิพพานอันเป็นสุข

พระพุทธเจ้าผู้ทรงประกอบด้วยพระมหากรุณา ทรงเป็นที่พึ่งของโลก ทรงบำเพ็ญบารมีครบถ้วนทุกประการ เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สัตว์ทั้งปวง ทรงบรรลुพระสัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยมแล้ว ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอซึ่งมงคลจงมีแก่ท่าน

ขอท่านจงมีชัยชนะ ขอท่านจงชนะในชัยมงคล เหมือนพระผู้มีพระภาค ผู้ทรงทำความยินดีให้เพิ่มพูนขึ้น แก่ศากยะทั้งหลาย ทรงมีชัยชนะ ณ ควงไม้โพธิพฤกษ์ พระองค์ผู้ทรงบรรลุความเป็นเลิศ (ด้วยพระโพธิญาณ) แล้ว ทรงชื่นชมยินดีอยู่เหนือปราศิตบัลลังก์ ณ พื้นแผ่นดินอันบริสุทธิ์เป็นยอดปฐพี เป็นที่อภิเษกของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ฉะนั้นเถิด

การกระทำทางกายที่ชอบธรรม การกระทำทางวาจาที่ชอบธรรม การกระทำทางใจที่ชอบธรรม ความตั้งใจของท่านที่ชอบธรรม (ในฤกษ์ยาม เวลา ขณะ ครุใด ฤกษ์ ยาม เวลา ขณะ ครุหนึ่ง) เป็นฤกษ์ดี เป็นมงคลดี เป็นยามรุ่งดี เป็นเวลาลุกขึ้นดี เป็นขณะดี เป็นครุดี เป็นการบูชาดีในท่านผู้ประพฤติพรหมจรรย์ทั้งหลาย บุคคลกระทำกรรมที่ชอบธรรมทั้งหลาย ย่อมได้รับประโยชน์ทั้งหลายอันชอบธรรม

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ.

คู่มือสวดมนต์สังเขปปริสัชชาทานเนวาทถปิฎกติกอรรถ
ฉบับกรมการศาสนา

บทขัดฉัวมะจกักปปะวัตตะนะสูตฺร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง
 ประฐมัง ยัง อะเทเสถ
 สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต
 ยัตถากขาตา อุโก อันตา
 จะตุสวาริยะลัจเจะสุ
 เทลิตัง ฉัम्मะราเชนะ
 นามะนะ วิสสุตัง สุตตัง
 เวยยากระระณะปาฐะนะ

สัมพุชฌิตวา ตะถาคะโต
 ฉัम्मะจกักัง อะนุตตะรัง
 โลเก อัมปะภีวัตตียัง
 ปะภีปัตติ จะ มัชฌิมา
 วิสุทฺธัง ญาณะทัสสะนัง
 สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง
 ฉัम्मะจกักปปะวัตตะนัง
 สังคีตันตัมกะณามะ เสา

คำแปล

พระตถาคตเจ้าได้ตรัสรู้ซึ่งพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว
 เมื่อจะทรงประกาศธรรมที่ใคร ๆ ยังมิได้ให้เป็นไปแล้วในโลก ให้เป็นไป
 โดยชอบแท้ได้ทรงแสดงพระอนุตรธรรมจักรใดก่อน คือในธรรมจักรใด
 พระองค์ตรัสซึ่งที่สุด ๒ ประการ และข้อปฏิบัติเป็นกลาง และปัญญา
 อันรู้เห็นอันหมดจดแล้วในอริยสัจทั้ง ๔ เราทั้งหลายจงสดธรรมจักรนั้น
 ที่พระองค์ผู้พระธรรมราชาทรงแสดงแล้ว ปราภุโดยชื่อว่าฉัम्मะจกัก-
 กัปปวัตนสูตฺร เป็นสูตฺรประกาศพระสัมมาสัมโพธิญาณอันพระ
 สังคีตกาจารย์ร้อยกรองไว้ โดยเวยยากรณปาฐะเทอญ

ธัมมจักกัปปวัตตนะสูตร

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ
อิสิปะตะเน มิคะทาเยฯ ตั^๕ตระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิฯ

เทวเม ภิกขเว อันตา ปัพพะชิตะเน นะ เสวิตัพพา โย จายัง กามะสุ
กามะสุชัลลิกานุโยโค ทิโน คัมโม โปถุชชะนิกอ อนะริโย อนัตถะสัณฺหิโต โย
จายัง อตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อนะริโย อนัตถะสัณฺหิโตฯ

เอเต เต ภิกขเว อุโภ อันเต อนะปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา
ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสมาเย
อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

กะตะมา จะ ตา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา
จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ
สังวัตตะติฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञัจฺจิกโก มัคโคฯ เสยยะถิทังฯ สัมมาทิฏฐิ
สัมมาสังกัปปो สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม
สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

อะยัง โข ตา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา
จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ
สังวัตตะติฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขัง อะริยะสังจังฯ ชาตปิ ทุกขา ชะราปิ
ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา
อับปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข ยัมปิจันถิ นะ ละกะติ
ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญญาปาทานักขันธา ทุกขาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขเว ทุกขะสะมุททะโย อะริยะสังจังฯ ยายัง ตัณหา
โปโนพกะวิกา นันทราคะสะหะคะตา ตั^๕ตระ ตั^๕ตฺราภินันฺทินิฯ เสยยะถิทังฯ
กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิกะวะตัณหาฯ

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
ฉบับกรุงเทพมหานคร

อิหัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธ อะริยะสัจจัง โย ตัสสาเยวะ
 ตัณหาเย อะเสสะวิราคะนิโรธ จาโค ปะภินิสัคโค มุตติ อะนาละโยฯ

อิหัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจังฯ
 อะยะเมวะ อะริโย อัญญังคิโก มัคโคฯ เสยยะถิทังฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมา-
 สังกัปปो สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ
 สัมมาสะมาธิฯ

อิหัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ
 จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก
 อุทะปาติฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ
 วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ
 วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติฯ

อิหัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุ
 เตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ
 อาโลโก อุทะปาติฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว
 ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ
 วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะทีนันติ เม ภิกขะเว
 ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ฐัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ
 วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติฯ

อิทัม ทุกขณะนิโรธ อະริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ อณะนุสสุเตสุ
 รัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ
 อาโลโก อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ประนิตัง ทุกขณะนิโรธ อະริยะสัจจัง สัจฉิกาดัตถัพพันติ เม ภิกขเว
 ปุพเพ อณะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ
 วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ประนิตัง ทุกขณะนิโรธ อະริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขเว
 ปุพเพ อณะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ
 วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

อิทัม ทุกขณะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อະริยะสัจจันติ เม ภิกขเว ปุพเพ
 อณะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ
 วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ประนิตัง ทุกขณะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อະริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ
 เม ภิกขเว ปุพเพ อณะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ
 ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ตั้ง โข ประนิตัง ทุกขณะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อະริยะสัจจัง ภาวิตันติ
 เม ภิกขเว ปุพเพ อณะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุ อุตตะปาติ ญาณัง อุตตะปาติ
 ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติฯ

ยวาระกัวิญจะ เม ภิกขเว อิมสุ จะตุสุ อະริยะสัจเจสุ เอวันติประวิรัฎฐัง
 ทวาทะสาการัง ยะถากูตัง ญาณะทัตตะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัทมะเก สัสสะ-
 มะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสาเย อนะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง
 อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิงฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขเว อิมสุ จะตุสุ อະริยะสัจเจสุ เอวันติประวิรัฎฐัง
 ทวาทะสาการัง ยะถากูตัง ญาณะทัตตะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะ-
มะณะพราหมะณียา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง
อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิงฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุตะปาติ อะกุปปา เม วิมุตติ
อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุณฺณกะโวติฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวาฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขุ ภะคะวะโต
ภาสิตัง อะภินันทุงฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสมิง ภัญญะมาเน
อายัสสะโต โภกมทัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลลัง รัมมะจักขุง อุตะปาติ ยังภิญจิ
สะมุทะยะรัมมัง สัพพันตัง นิโรธะรัมมันติฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา รัมมะจักเก ภูมมา เทวา สัททะ-
มะนุสสาเวสุง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิติปะตะเน มิคะทาเย
อะนุตตะรัง รัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัมปะภูวัตติยัง สะมะเณนะ วา
พรัหมะเณนะ วา เทวะนะ วา มาเรนะ วา พรหมฺมา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติฯ

ภูมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวาฯ

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ จาตุมมะหาราชิกานัง
เทวานัง สัททัง สุตฺวา

ดาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ดาวะติงसानัง เทวานัง สัททัง
สุตฺวา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
ตุลิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ตุลิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง
สัททัง สุตฺวา

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะระนิมมิตะ-
วะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะกายิกานัง เทวานัง
สัททัง สุตฺวา

พรัหมะปาริสีชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปาริสีชชานัง
เทวานัง สัททัง สุตวา

พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปะโรหิตานัง
เทวานัง สัททัง สุตวา

มะหาพรัหมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ มะหาพรัหมานัง เทวานัง
สัททัง สุตวา

ปะริตตภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตภานัง เทวานัง สัททัง
สุตวา

อัปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อัปะมาณภานัง เทวานัง
สัททัง สุตวา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง
สุตวา

ปะริตตะสุกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตะสุกานัง เทวานัง
สัททัง สุตวา

อัปะมาณะสุกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อัปะมาณสุกานัง เทวานัง
สัททัง สุตวา

สุกะภินทะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุกะภินทะกานัง เทวานัง
สัททัง สุตวา

เวหัพพะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ เวหัพพะลานัง เทวานัง สัททัง
สุตวา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อะตัพปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะตัพปานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุทัสसानัง เทวานัง สัททัง สุตวา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ

เอตัมกะคะวะตา พาราณะลียัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง
 รัมมะจักกััง ปะวัตตัตถัง อัมปะภูวัตตียัง สะมะเณนะ วา พราหะเณนะ วา
 เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรหมุณา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติฯ

อิติหะ เตะนะ ขะเณนะ เตะนะ มุหุตตะนะ ยาวะ พรหมะโลกา สัทโท
 อัมภุคคัจฉินิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ
 สัมปะเวฐิฯ อัมปะมาโณ จะ โอพาวโร โอภาโส โลกะ ปาตุระโหสิ อะตักกัมเมวะ
 เทวานัง เทวานุกาวังฯ

อะละโข กะคะวา อุทานัง อุทานะสิ อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัฬุโย
 อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัฬุโยติฯ

อิติหัง อายัสมะโต โภณทัฬุญัสสะ อัญญาโภณทัฬุโยเตวะวะ นามัง
 อะโหสิติฯ

คำแปล

ข้าพเจ้า (พระอานนท์) ได้สดับมาอย่างนี้ สมัยหนึ่ง พระผู้มี
 พระภาคประทับอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เขตกรุงพาราณสี ณ ที่นั้น
 พระผู้มีพระภาคได้รับสั่งกับปัญจวัคคีย์ว่า ภิกษุทั้งหลาย ที่สุด ๒ อย่างนี้
 บรรพชิตไม่พึงเสพ กล่าวคือ

๑. กามสุขัลลิกานุโยคในกามทั้งหลาย (การหมกมุ่นอยู่ด้วย
 กามสุขในกามทั้งหลาย) เป็นสิ่งอันทราม เป็นของชาวบ้าน เป็นของปุถุชน
 ไม่ใช่ของพระอรียะ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์

๒. อัตตกลมถานุโยค (การประกอบความลำบากเดือดร้อน
 แก่ตน) เป็นทุกข์ ไม่ใช่ของพระอรียะ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์

ภิกษุทั้งหลาย มัชฌิมาปฏิปทาไม่เอียงเข้าใกล้ที่สุด ๒ อย่างนั้น
 ตลาคตได้ตรัสรู้แล้ว อันเป็นปฏิปทาก่อให้เกิดจักขุ ก่อให้เกิดญาณ
 เป็นไปเพื่อความสงบ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ เพื่อพระนิพพาน

ภิกษุทั้งหลาย ก็มีชัณฺเษมาปฏิบัติทาที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว อันเป็นปฏิบัติทาก่อให้เกิดจักขุ ก่อให้เกิดญาณ เป็นไปเพื่อความสงบ เพื่อความรู้อยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ เพื่อพระนิพพานนั้นเป็นอย่างไร

มัชฌิมาปฏิปทานั้นได้แก่ อริยมรรคมีองค์ ๘ นี้แหละ คือ

๑. สัมมาทิฏฐิ (เห็นชอบ)
๒. สัมมาสังกัปปะ (ดำริชอบ)
๓. สัมมาวาจา (เจรจาชอบ)
๔. สัมมากัมมันตะ (กระทำชอบ)
๕. สัมมาอาชีวะ (เลี้ยงชีพชอบ)
๖. สัมมาวายามะ (พยายามชอบ)
๗. สัมมาสติ (ระลึกชอบ)
๘. สัมมาสมาธิ (ตั้งจิตมั่นชอบ)

ภิกษุทั้งหลาย นี้คือ มัชฌิมาปฏิปทานั้น ที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว อันเป็นปฏิบัติทาก่อให้เกิดจักขุ ก่อให้เกิดญาณ เป็นไปเพื่อความสงบ เพื่อความรู้อยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ เพื่อพระนิพพาน

ภิกษุทั้งหลาย ข้อนี้เป็นทุกขอริยสังข์ คือ แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์ แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์ แม้ความเจ็บก็เป็นทุกข์ แม้ความตายก็เป็นทุกข์ แม้ความโศก ความคร่ำครวญ ความทุกข์ โทมนัส ความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์ ความประสพกับสิ่งอันไม่เป็นที่รักก็เป็นทุกข์ ความพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักก็เป็นทุกข์ ความไม่ได้สิ่งที่ปรารถนาก็เป็นทุกข์ โดยย่ออุปทานขันธ ๕ เป็นทุกข์

ภิกษุทั้งหลาย ข้อนี้เป็นทุกขสมุทัยอริยสังข์ คือ ตัณหาอันทำให้เกิดอีก ประกอบด้วยความเพติดเพลินและความกำหนัด มีปรกตให้เพติดเพลินในอารมณฺ์นั้น ๆ คือ กามตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหา

ภิกษุทั้งหลาย ข้อนี้เป็นทุกขนิโรธอริยสัง คือ ความดับตัณหา
ไม่เหลือด้วยวิราคะ ความสละ ความสละทิ้ง ความพ้น ความไม่อาลัย
ในตัณหา

ภิกษุทั้งหลาย ข้อนี้เป็นทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัง คือ
อริยมรรคมืองค์ ๘ นี้แหละ คือ

๑. สัมมาทิฐิ
๒. สัมมาสังกัปปะ
๓. สัมมาวาจา
๔. สัมมากัมมันตะ
๕. สัมมาอาชีวะ
๖. สัมมาวายามะ
๗. สัมมาสติ
๘. สัมมาสมาธิ

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิด
ขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เรา
ไม่เคยสดับมาก่อนว่า นี่ทุกขอริยสัง

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิด
ขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เรา
ไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขอริยสังนี้ ควรกำหนดรู้

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิด
ขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เรา
ไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขอริยสังนี้ เราได้กำหนดรู้แล้ว

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิด
ขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เรา
ไม่เคยสดับมาก่อนว่า นี่ทุกขสมุททยอริยสัง

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขสมุทฺทยอริยสังขันธ์นี้ ควรละเสีย

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขสมุทฺทยอริยสังขันธ์นี้ เราละได้แล้ว

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า นี้ทุกขนิโรธอริยสังขันธ์

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขนิโรธอริยสังขันธ์นี้ ควรทำให้แจ้ง

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขนิโรธอริยสังขันธ์นี้ เราได้ทำให้แจ้งแล้ว

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า นี้ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสังขันธ์

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสังขันธ์นี้ ควรให้เจริญ

ภิกษุทั้งหลาย จักขุเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว ปัญญาเกิดขึ้นแล้ว วิชชาเกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างเกิดขึ้นแล้วในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยสดับมาก่อนว่า ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสังขันธ์นี้ เราได้ให้เจริญแล้ว

ภิกษุทั้งหลาย ญาณทัสสนะตามเป็นจริงของเราในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ ๓ รอบ ๑๒ อากาโร อย่างนี้ ยังไม่หมดจดดีตราบใจ เราก็งงยังไม่ยืนยันว่า เป็นผู้ตรัสรู้สัมมาสัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยมในโลก กับทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดา และมนุษย์ตราบนั้น

ภิกษุทั้งหลาย เมื่อใด ความรู้เห็นตามเป็นจริงของเราในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ ๓ รอบ ๑๒ อากาโรอย่างนี้ หมดจดดีแล้ว เมื่อนั้น เราจึงยืนยัน ได้ว่าเป็นผู้ตรัสรู้สัมมาสัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยมในโลก กับทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดาและมนุษย์ ญาณทัสสนะเกิดขึ้นแก่เราว่า ความหลุดพ้นของเราไม่กำเริบชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย บัดนี้ ภพใหม่ไม่มีอีก พระผู้มีพระภาคได้ตรัสธรรมจักกัปปวัตตนสูตรนี้แล้ว ภิกษุปัญจวัคคีย์พอใจชื่นชมพุทธานุสสติ

เมื่อพระผู้มีพระภาคตรัสเวทยากรณีนี้อยู่ ธรรมจักขุอันปราศจากรูดี ปราศจากมลทินได้เกิดแก่ท่านพระโกณฑัญญะว่า สิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งนั้นทั้งปวง มีความดับไปเป็นธรรมดา

ครั้นพระผู้มีพระภาคทรงประกาศพระธรรมจักรให้เป็นไปแล้ว ทวยเทพชั้นกุ่มมะกระจายข่าวว่า นั้นพระธรรมจักรอันยอดเยี่ยม พระผู้มีพระภาคทรงให้เป็นไปแล้ว ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เขตกรุงพาราณสี อันสมณะ พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใคร ๆ ในโลก ให้หมุนกลับไม่ได้

ทวยเทพชั้นจาตุมาหาราช สดับเสียงของทวยเทพชั้นกุ่มมะ แล้วได้กระจายข่าวต่อไป ฯลฯ

ทวยเทพชั้นดาวดึงส์ สดับเสียงของทวยเทพชั้นจาตุมาหาราช แล้วได้กระจายข่าวต่อไป ฯลฯ

ทวยเทพชั้นยามา...
 ทวยเทพชั้นคูสิต...
 ทวยเทพชั้นนิมมานรดี...
 ทวยเทพชั้นปรนิมมิตวสวัตดี...
 ทวยเทพที่นับเนื่องในหมู่พรหม...
 ทวยเทพชั้นพรหมปาริสีชชา...
 ทวยเทพชั้นพรหมปโรหิตา...
 ทวยเทพชั้นมหาพรหม...
 ทวยเทพชั้นปริตตাকা...
 ทวยเทพชั้นอัปมาณาภา...
 ทวยเทพชั้นอาภัสสรา...
 ทวยเทพชั้นปริตตสุภา...
 ทวยเทพชั้นอัปมาณสุภา...
 ทวยเทพชั้นสุภกัณหา...
 ทวยเทพชั้นเวหัพผลา...
 ทวยเทพชั้นอวิหา...
 ทวยเทพชั้นอดัปปา...
 ทวยเทพชั้นสุทัสสา...
 ทวยเทพชั้นสุทัสสี...

ทวยเทพชั้นนอกนิญฐกาสดับเสียงของเหล่าทวยเทพชั้นสุทัสสี
แล้วก็กระจายข่าวว่านั่นพระธรรมจักรอันยอดเยี่ยมพระผู้มีพระภาคทรง
ประกาศแล้ว ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เขตกรุงพาราณสี อันสมณะ
พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใคร ๆ ในโลกให้หมุนกลับไม่ได้

เพียงครู่เดียวเท่านั้น เสียงป่าวประกาศได้กระจายขึ้นไปถึง
พรหมโลก ด้วยประกาศดังนี้

โลกธาตุขนาดเล็กรมีหมื่นจักรวาล ก็สั่นสะเทือนเลื่อนลั่น
ทั้งแสงสว่างอันเจิดจ้า หาประมาณมิได้ ก็ปรากฏในโลก ล่วงเทวานุภาพ
ของเทวดาทั้งหลาย

ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาคทรงเปล่งพระอุทานนี้ว่า ผู้เจริญ
ทั้งหลาย โภกทัตถุญะได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญทั้งหลาย โภกทัตถุญะได้รู้
แล้วหนอ ดังนั้น คำว่า อัญญาโภกทัตถุญะ นี้ จึงได้เป็นชื่อของท่าน
พระโภกทัตถุญะนั้นแล

หมายเหตุ คำแปลของชุมนุมเทวดา นะมะการะสิทธิธิดา
นะโมการะอัญฐกะคาถา บทขัดตำนาน มังคะละสูตร ระตะนะสูตร
กะระณียะเมตตะสูตร ชันระปะริตตะคาถา โมระปริตร วัฏฏะกะปริตร
อังกุติมาละปริตร โพชฌังคะปริตร อะกะยะปริตร อาฏานาฎียะปริตร
เทวดาอุโยชะนะคาถา ถวายพระพระ ัฒมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร
คัดลอกมาจาก **“ธรรมะจากเจ็ดตำนาน สิบสองตำนาน คาถาปาหุง”** และ
“ธรรมะจากบทสวดมนต์” ราชบัณฑิตยสถานจัดพิมพ์เผยแพร่ เมื่อ
๒๕๔๖ และ ๒๕๕๑

โอวาทะปาติโมกขาทักขิโ

อุททิกฐัจฉัง โข เตนะ ภาวะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อระหะตา สัมมา-
 สัมพุทเธนะ, โอวาทะปาติโมกขัง ตีหิ คาลาหิ
 ชันตี ประระมัง ตะโป ตีติกขา
 นิพพานัง ประระมัง ะทันทิ พุทธา
 นะ หิ ปัพพะชิตโต ประรูปะมาตี
 สมะโณ^๒ โหติ ประรัง วิหะฐะยันโต.

สัพพะปาปัสสะ อะกะระณัง	กุสะลัสสุปะสัมปะทา
สะจิตตะปะริโยปะนะ	เอตัง พุทธานะ สาสะนัง.
อะนุปะวาโท อะนุปะมาโต	ปาติโมกเข จะ สังวะโร
มัตตัญญูตา จะ กัตถัสมิ	ป็นัตถุจะ สะยะนาสะนัง
อะริจิตเต จะ อาโยโค	เอตัง พุทธานะ สาสะนันติ.

อะเนกะปะริยาเยนะ โข ปะนะ เตนะ ภาวะวะตา ชานะตา ปัสสะตา
 อระหะตา สัมมาสัมพุทเธนะ, สีสัง สัมมะทักขาตัง สะมาธิ สัมมะทักขาโต
 ปัญญา สัมมะทักขาตา, กะถัญจะ สีสัง สัมมะทักขาตัง ภาวะวะตา, เหฎฐิเมนะปี
 ปะริยาเยนะ สีสัง สัมมะทักขาตัง ภาวะวะตา, อุปะริเมนะปี ปะริยาเยนะ
 สีสัง สัมมะทักขาตัง ภาวะวะตา.

กะถัญจะ เหฎฐิเมนะ ปะริยาเยนะ สีสัง สัมมะทักขาตัง ภาวะวะตา.
 อีธะ อะริยะสาวะโก ปาณาติปาตา ปะภูวิระโต โหติ, อะทินนาทานา ปะภูวิระโต
 โหติ, กาเมสุมิจฉาจารา ปะภูวิระโต โหติ, มุสาวาทา ปะภูวิระโต โหติ,
 สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา ปะภูวิระโต โหตีติ; เอวัง โข เหฎฐิเมนะ
 ปะริยาเยนะ สีสัง สัมมะทักขาตัง ภาวะวะตา.

^๑สำหรับสวดในวันมาฆบูชา

^๒น.ม. นะ สมะโณ

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมพระศาสนาแห่งวัดปฏิบัติธรรม
 ฉบับกรมการศาสนา

กะถัญจะ อุปะริเมนะ ปะริยาเณนะ สีลัง สัมมะทักขาตัง กะคะวะตา.
อิธะ ภิกขุ สีละวา โหติ, ปาติโมกขะสังวะระสังวุโต วิหะระติ อัจจระโคจระ-
สัมปันโน, อะณุมัตเตสุ วัชเชสุ ะยะทัสสาวี สะมาทายะ ลิกขะติ ลิกขา-
ปะเทสุติ; เอวัง โข อุปะริเมนะ ปะริยาเณนะ สีลัง สัมมะทักขาตัง กะคะวะตา.

กะถัญจะ สะมาธิ สัมมะทักขาโต กะคะวะตา, เหมฐิเณนะปี ปะริยาเณนะ
สะมาธิ สัมมะทักขาโต กะคะวะตา, อุปะริเมนะปี ปะริยาเณนะ สะมาธิ-
สัมมะทักขาโต กะคะวะตา.

กะถัญจะ เหมฐิเณนะ ปะริยาเณนะ สะมาธิ สัมมะทักขาโต กะคะวะตา.
อิธะ อะริยะสาวะโก โวสัสัคคารัมมะถัง ะกริตวา ละภะติ สะมาธิง ละภะติ
จิตตัสเสกัคคะตันติ; เอวัง โข เหมฐิเณนะ ปะริยาเณนะ สะมาธิ สัมมะทักขาโต
กะคะวะตา.

กะถัญจะ อุปะริเมนะ ปะริยาเณนะ สะมาธิ สัมมะทักขาโต กะคะวะตา
อิธะ ภิกขุ วิวิจจะ กาเมหิ วิวิจจะ อะกุสะเลหิ รัมเมหิ, สะวัตักกัง สะวิจาร์ง
วิเวกะขัมปัตติสุขัง ปะจฺฐะมัง ฆานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ, วิตักกะวิจارانัง
วุปะสะมา, อัมมัตตัง สัมปะสาทะนัง เจตะโส เอโกทิกาวัง อะวัตักกัง อะวิจาร์ง,
สะมาธิขัมปัตติสุขัง ทุติยัง ฆานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ, ปัตติยา จะ วิราคา
อุเปกชะโก จะ วิหะระติ สะโต จะ สัมปะชาโน, สุขัญจะ กาเยนะ
ปะฏิสังเวเทติ, ยันตัง อะริยา อัจจันตติ อุเปกชะโก สะติมา สุขะวิหารีติ, ตะติยัง
ฆานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ. สุขัสสะ จะ ปะหามา ทุกขัสสะ จะ ปะหามา, ปุพเพวะ
โสมนัสสะ โทมนัสสานัง อตถังคะมา, อะทุกขะมะสุขัง อุเปกขาสะติปาริ-
สุทฺธิง, จะตฺถถัง ฆานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระตีติ; เอวัง โข อุปะริเมนะ
ปะริยาเณนะ สะมาธิ สัมมะทักขาโต กะคะวะตา.

กะถัญจะ ปัญญา สัมมะทักขาตา กะคะวะตา, เหมฐิเณนะปี ปะริยาเณนะ
ปัญญา สัมมะทักขาตา กะคะวะตา, อุปะริเมนะปี ปะริยาเณนะ ปัญญา-
สัมมะทักขาตา กะคะวะตา.

กะถัญจะ เหฏฐิเมณะ ปะริยาเยนะ ปัญญา สัมมะทักขาทา กะคะวะตา.
อิระ อะริยะสาวะโก ปัญญะวา โหติ, อุทะยัตตะคามินิยา ปัญญาเย
สะมันนาคะโต, อะริยาเย นิพเพธิกาเย สัมมาทักขักขะยะคามินิยาติ;
เอวัง โข เหฏฐิเมณะ ปะริยาเยนะ ปัญญา สัมมะทักขาทา กะคะวะตา.

กะถัญจะ อุปะริเมนะ ปะริยาเยนะ ปัญญา สัมมะทักขาทา กะคะวะตา.
อิระ ภิกขุ อิหัง ทุกขันติ ยะถากุตัง ปะชานาติ, อะยัง ทุกขะสะมุทะโยติ
ยะถากุตัง ปะชานาติ, อะยัง ทุกขะนิโรธติ ยะถากุตัง ปะชานาติ, อะยัง
ทุกขะนิโรธะคามินีปะฏิปะทาติ ยะถากุตัง ปะชานาตีติ; เอวัง โข อุปะริเมนะ
ปะริยาเยนะ ปัญญา สัมมะทักขาทา กะคะวะตา.

สี่ละปะริภาวิโต สะมาธิ มะหัพพะโล โหติ มะหานิสังโส, สะมาธิปะริ-
ภาวิตา ปัญญา มะหัพพะลา โหติ มะหานิสังสา, ปัญญาปะริภาวิตัง จิตตัง
สัมมะทะวะ อาสะเวหิ วิมุจจะติ. เสยยะถีหัง; กามาสะวา ภาวาสะวา
อะวิชชาสะวา. ภาลิตา โข ปะนะ กะคะวะตา ปะรินิพพานะสะมะเย อะยัง
ปัจฉิมะวาจา : หันทะทานิ ภิกขะเว อามันตะยามิ โว, วะยะธัมมา สังขาร
อัมปะมาเทนนะ สัมปาเทถาติ. ภาลิตัญจิทัง กะคะวะตา : เสยยะถาปิ ภิกขะเว
ยานิ กานิจิ ชังคะลาณัง ปาณานัง ปะทะชาตานิ, สัพพานิ ตานิ หัตถิปะเท
สะโมธานัง คัจฉันติ, หัตถิปะทัง เตสัง อัคคะมักขายะติ, ยะทิหัง มะหันทัต-
เตนะ. เอวะเมวะ โข ภิกขะเว เยเกจิ กุสะลา ธัมมา, สัพเพ เต อัมปะมาทะ-
มุละกา อัมปะมาทะสะโมสะระณา, อัมปะมาโท เตสัง อัคคะมักขายะตีติ. ตัสมา-
ติหัมเหหิ ลิกขิตัพพัง. ติพพาเปกขา ภาวิสสามะ, อะริสี่ละลิกขาสะมาทาเน,
อะริจิตตะลิกขาสะมาทาเน, อะริปัญญาลิกขาสะมาทาเน, อัมปะมาเทนนะ
สัมปาเทสสามาติ; เอวัญหิ โน ลิกขิตัพพัง.

โอวาทะปาติโมกขาทีปาฐุ นิฏฐิติโต.

บทถวายพระพร

ภูมิพะละมะหาราชาชะวะรัสสะ ษะยะวังคะละวะระทานะคาถา

ภูมิพะโล มะหาราชา
 ทัยยะวาสิณะมัตถายะ
 รัชชัง กาทะติ ธัมเมนะ
 ทุกขัง ทุกขาภิภูตานัง
 สุขัง สุขะสะมังคีนัง
 โสกัง โสกะปะเรตานัง
 ภะยัง ภะยานุปัตตานัง
 นาโล นาลิจจะตัง โหติ
 ตัสมา ภูมิพะโล เสฏโฐ
 สัพเพสสัง ทัยยะวาสินัง
 หะทะยัง อุมะมัจฉะวะ
 อิมายะ หิ สะมายัสสะ
 สังวัจจะรานิ สักกวีระ
 ระตะนัตตะยานุกาเวนะ
 ทีมาโยโก มะหาราชา
 พะลูปะโต อนินโฆ จะ
 สัพพะวุฑฒิ จะ สัพพะสา
 ยะมิจจะติ จะ สัพพะนัตถัง

ทัยยานัง นันทิวัทตะเน
 หิตายะ จะ สุขายะ จะ
 กะรัณยานิ จะ กุพะพะเต
 อะปะเนติ อะภิกกะถัง
 อูปะเนติ ยะถาระหัง
 ปะนุหะติ สุขุตติโต
 สะเมติ อะนุรุปะโต
 อะนาถานัง หิตักกะโร
 มะหาราชา ชะนาธิโป
 ปิโย โหติ มะนาปิโย
 มะโนมัจฉะ จะ ติฏฐะติ
 ปฏฐายะ รัชชะกาละโต
 ปะริปัญณานิ สัพพะโส
 กะตะปะญญานะ เตชะสา
 วัณณะวา จะ สุขะธิโต
 อะโรโค โหตุ นิพกะโย
 สัพพะถุจะ ชะยะมังคะลัง
 สะมิชณันตุสสะ สัพพะทาติ

ภาตาสวดบูชาพระประจำวันเกิด

วันอาทิตย์

พระพุทธรูปปางถวายเนตร มีกำลังวัน : ๖ สี่ที่เป็นมงคล : แดง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส

ตั้ง ตั้ง นะมัตตัมมิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปะภาสััง

ตะยัชชะ คุดตา วิหะเรมุ ทิวะสััง เย พราหะณะมา เวทะคุ สััพพะธัมเม

เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา

นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา

จะระติ เอสะนาฯ

สวดย่อ อะ วิช สุ นุส ตา นุต ตี

สำหรับผู้เกิดวันอาทิตย์สวดภาวนาบูชาพระปางถวายเนตร ๖

จบ ป้องกันภัยอันตราย ได้รับความสุขความเจริญ เป็นสิริมงคล

วันจันทร์

พระพุทธรูปปางห้ามญาติ มีกำลังวัน : ๑๕ สี่ที่เป็นมงคล : เหลือง

ยันทุณนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปิณัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

ยันทุณนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปิณัง อะกันตัง รัจฉานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

ยันทุณนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท

ปาปคคะโห ทุสสุปิณัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุฯ

สวดย่อ อี ระ ชา คะ ตะ ระ ตา

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนทั่วทุกภาค
ฉบับกรมการศาสนา

สำหรับผู้เกิดวันจันทร์สวดภาวนาบูชาพระปางห้ามญาติ ๑๕ จบ
มีความสุขสิ้นกาลนาน และนอนก็เป็นสุขไม่ฝันเห็นสิ่งชั่วร้าย
เป็นสิริมงคลยิ่ง

วันอังคาร

พระพุทธรูปปางลีลาไสยาสน์ มีกำลังวัน : ๘ สี่ที่เป็นมงคล : ชมพู

ยัสถานุภาวะโต ยักขา	เนวะ ทัสเสนติ กิงสะนัง
ยัมหิ เจวานุญฺจันโต	รัตตินทิวะมะตันทิโต
สุขัง สุปะติ สุตโต จะ	ปาปัง กิณฺจิ นะ ปัสสะติ
เอวะมาทิกุณฺเปตัง	ปะริตตันตัมภะณามะ เหา

สวดย่อ ตี หัง จะ โต โร ถิ นัง

สำหรับผู้เกิดวันอังคารสวดภาวนาบูชาพระปางลีลาไสยาสน์
๘ จบ มีความสุขเกษม ปราศจากภูกตผีปีศาจเบียดเบียน นอนหลับฝันดี
เป็นสิริมงคล

วันพุธกลางวัน

พระพุทธรูปปางอุ้มบาตร มีกำลังวัน : ๑๗ สี่ที่เป็นมงคล : เขียว

สัพพะสีวิชะชาตินัง	ทิพพะมันตาอะทัง วิยะ
ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง	เสสฺสิญฺจาปี ปะริสสะยัง
อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ	สัพพะทา สัพพะปาณินัง
สัพพะโสปี นิวาเรติ	ปะริตตันตัมภะณามะ เหา

สวดย่อ ปี สัม ระ โล ปุ สัต พุท

สำหรับผู้เกิดวันพุธกลางวันสวดภาวนาบูชาพระปางอุ้มบาตร
๑๑ จบ มีความสุขสำราญด้วยลาภยศ มีโชคดี ร่ำรวย เป็นสิริมงคลยิ่ง

วันพุธกลางคืน

พระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ มีกำลัง ๑๒ สีที่เป็นมงคล ดำหรือม่วง

กินนุ สันตะระมาโนวะ
สังวิคคะรูป อาคัมมะ
สัตตะธา เม ณะเล มุทธา
พุทธะคาถาภิกิโตมทิ

ราหู จันท์ ปะมูญจะติ
กินนุ กิโตะวะ ตัญฐะสีตี
ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ
โน เจ มุญเจยยะ จันท์มันติ

กินนุ สันตะระมาโนวะ
สังวิคคะรูป อาคัมมะ
สัตตะธา เม ณะเล มุทธา
พุทธะคาถาภิกิโตมทิ

ราหู สุริยั棚 ปะมูญจะติ
กินนุ กิโตะวะ ตัญฐะสีตี
ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ
โน เจ มุญเจยยะ สุริยันตีฯ

สวดย่อ คะ พุท ปัน ทู รัม วะ คะ

สำหรับผู้เกิดวันพุธกลางคืนสวดภาวนาบูชาพระปางป่าเลไลยก์
๑๒ จบ จะบังเกิดอำนาจบารมีเป็นที่เกรงขามแก่ศัตรูหมู่พาลทั้งปวง
อำนาจฝ่ายต่ำและไสยเวทมนต์ดำไม่สามารถทำอะไรได้เป็นสิริมงคลยิ่ง
(พระราหูเข้าแทรก หรือเสวยอายุ เสวยกำลังอายุพึงภาวนาบูชา)

วันพฤหัสบดี

พระพุทธรูปปางสมาธิ มีกำลัง : ๑๔ สีที่เป็นมงคล : ส้มหรือแสด

ปุเรนตัมโพธิสัมภาเร
เยนะ สังวิทิตารักขัง

นิพพัตตัง โมระโยนิยง
มะหาสัตตัง วะเนจระรา

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนทั่วลพบุรีดิศรสม
ฉบับกรมการศาสนา

จิรัสถัง วายะมันตาปี
พรหมะมันตันติ อักขาตัง

เนวะ ลักขิงสุ คัณหิตุง
ประริตตันตัมภะณามะ เหา

สวดย่อ ภา สัม สัม วิ สะ เท ภา

สำหรับผู้เกิดวันพฤหัสบดีสวดภาวนาบูชาพระปางสมาธิ ๑๙ จบ
จะมีความเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป มีปัญญาเฉลียวฉลาดและเป็นสิริมงคลยิ่ง

วันศุกร์

พระพุทธรูปปางรำพึง มีกำลังวัน : ๒๑ สีที่เป็นมงคล : ฟ้าหรือน้ำเงิน

อัปะสันเนหิ นาลัสสะ

สาสะเน สารุสสัมมะเต

อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ

สะทา กิพพิสะการิกิ

ประริสถานัญจะตัสสันนะ

มะหิงสาเย จะ कुตติยา

ยันทะเสสิ มะหาวิโร

ประริตตันตัมภะณามะ เหา

สวดย่อ วา โห โน อะ มะ มะ วา

สำหรับผู้เกิดวันศุกร์สวดภาวนาบูชาพระพุทธรูปปางรำพึง
๒๑ จบ จะมีความสุขความสำราญเป็นนิตย์ เจริญรุ่งเรือง ตลอดจน
ป้องกันภูตผีปีศาจต่าง ๆ และเป็นสิริมงคลยิ่ง

วันเสาร์

พระพุทธรูปปางนาครคกร มีกำลังวัน : ๑๐ สีที่เป็นมงคล : ม่วงหรือดำ

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต นากิขานามิ สัจฺจิจจะ ปาถัง

ชีวิตา โวโรปะตา เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัมภัสสะฯ

สวดย่อ โส มา ณะ ภา ริ ภา โห

สำหรับผู้เกิดวันเสาร์สวดภาวนานาบูชาพระพุทธรูปปางนาคปรก
๑๐ จบ จะมีความวัฒนาถาวร ด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ
ธนสารสมบัติสืบไป และเป็นสิริมงคลยิ่ง

วันพระเกตุ

พระพุทธรูปปางมารวิชัย มีกำลังวัน : ๙ สี่ที่เป็นมงคล : ขาว

มหาการุณีโก นาโถ

หิตายะ สัพพะปาณินัง

ปุเรตวา ปารเมธี สัพพา

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โหตุ เม ชะยะมังคะลัง

ชะนันโต โพธิยา มูเล

สักยานัง นันทิวัทตะนโน

เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ

ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล

อะปะราชิตะปัตถังเก

สีเส ปะฐะวีโปกชะเร

อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง

อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง

สุปะภาตัง สุกกุฏิตัง

สุชะโถ สุมุหุตโต จะ

สุยิฏฐัง พรหมะจาริสู

ปะทักขินัง กายะกัมมัง

วาจากัมมัง ปะทักขินัง

ปะทักขินัง มะโนกัมมัง

ปะณิธี เต ปะทักขินา

ปะทักขินานิ กัตวานะ

ละกันตัตเต ปะทักขิเณฯ

สวดย่อ ปะ โม ทะ ตี

สำหรับผู้เกิดวันพระเกตุสวดภาวนานาบูชาพระพุทธรูปปางมารวิชัย
๙ จบ จะมีความวัฒนาถาวร เจริญรุ่งเรือง ด้วยลาภ ยศ สุข สรรเสริญ
ปราศจากทุกข์โศก โรคภัย อันตรายทั้งปวง ปราศจากศัตรูอันตรายทั้งหลาย
และเป็นสิริมงคล (วันพระเกตุนี้สำหรับผู้ที่จำวันเกิดของตนเองไม่ได้
แน่นอน)

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนทั่วทุกภูมิภาค
ฉบับกรมการศาสนา

บทสวดพระคาถาขันธ์ญชร

ของ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ชะยาสะนากะตา พุทธา
 จะตุตัจจาสะกัง ระสัง
 ตัณหังกระราทยโย พุทธา
 สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง
 สีเส ปะติฏฐิตโต มัยหัง
 สังโฆ ปะติฏฐิตโต มัยหัง
 หะทะเย จะ อะนุรุทโธ
 โภคัพญโญ ปิฏฐิกาคัสมิง
 ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง
 กัสสะโป จะ มะหามาโม
 เกสันเต ปิฏฐิกาคัสมิง
 นิสินโน สิริสัมปโน
 กุมาระกัสสะโป เถโร
 โส มัยหัง วะทะเน นิจัง
 ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ
 เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา
 เสตาสีตี มะหาเถรา
 ชะลันตา สีละเตเชนะ
 ระตะนัง ปุระโต อาลี
 ระชัคคัง ปัจฉะโต อาลี
 ชันธะโมระปะริตตัญจะ

เซตตะวา มารัง สะวาหะนัง
 เย ปิวิงสุ ณะราสะภา
 อัญฐะวีสะติ นายะภา
 มัตถะเก เต มุณิสสะรา
 พุทโธ ชัมโม ทะวิโลจะเน
 อุเร สัพพะคุณากะโร
 สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
 โมคคัลลาโน จะ วามะเก
 อาสูง อานันทะราหุลา
 อุภาสูง วามะโสตะเก
 สุริโยวะ ปะกังกะโร
 โสภิตโต มุณีบุงคะโว
 มะเหสี จิตตะวาทะโก
 ปะติฏฐาสี คุณากะโร
 อุपालีนันทะสีวะลี
 นะลาญู ติละกา มะมะ
 ชิตะวันโต ชิโนระสา
 อังคะมังคะสุ สัณฐิตา
 ทักขิเณ เมตตะสะตุตตะกัง
 วาเม อังคุลิมาละกัง
 อาญานาญิยะสะตุตตะกัง

อากาเสะ นะทะนัง อาลี
 ชินานาวะระสังยุตดา
 วาตะปิตตาทิลัญชาตา
 อะเสสา วินะยัง ยันตุ
 วะสะโต เม สะกิจเจนะ
 ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ
 สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ
 อิจเจวะมันโต
 ชินานุกาเวนะ
 รัมมานุกาเวนะ
 สังฆานุกาเวนะ
 สัทธัมมานุกาเวปาโลโต

เสสา ปาการะสังญิตา
 สัตตูปปาการะลังกะตา
 พาหิรัชฌัตตูปัททะวา
 อะนันตะชินะเตชะสา
 สะทา สัมพุททะปัญชะเร
 วิหะรันตัง มะหิตะเล
 เต มะหาปุริสาสะภา
 สุกุตโต สุรักโข
 ชิตูปัททะโว
 ชิตาริสังโฆ
 ชิตันตะราโย
 จะรามิ ชินะปัญชะเรติ.

คำแปล

พระพุทธเจ้าผู้่องอาจในหมู่นรชนประทับนั่งแล้วบนชัชบัลลังก์
 ทรงพิชิตพระยามารผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนามาร แล้วเสวยอมตรส คือ
 อริยสังขธรรมทั้ง ๔ ประการ เป็นผู้นำทั้ง ๓ โลก ๒๘ พระองค์
 มีพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงพระนามว่า ตัณหังกร เป็นอาทิ พระพุทธเจ้า
 ผู้จอมมุณีทั้งหมดนั้น ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐาน
 เหนือเศียรเกล้า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่บนศิรัษะ
 พระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสองพระสงฆ์ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก
 พระอรุณฤทธิ์อยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลานะ
 อยู่เบื้องซ้าย พระอัญญา-โกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง พระอานนท์กับ
 พระราหุลอยู่ทีหูขวา พระกัสสปะ กับพระมหานามะอยู่ที่หูซ้าย
 มุนีผู้ประเสริฐ คือพระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริตั้งพระอาทิตย์ส่องแสง

คู่มือสวดมนต์สังเขปปริบทาชาตนาท้าวโลกปฏิธรรมา
 ฉบับกรมการศาสนา

อยู่ที่เบื้องหลังถัดไปแต่ชายผม พระเถระกุมารกัสสปะผู้แสวงบุญทรง
คุณอันวิเศษมีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากพระปณณะ พระอังคฺลิมาล
พระอุบาสิ พระนันทะ และพระสีวะลี พระเถระทั้ง ๕ นี้ เกิดเป็นรอย
เจิมที่หน้าผาก ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัย เป็นโอรสเป็น
สาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละองค์ล้วนรุ่งเรืองไฟโรจน์
ด้วยเดชแห่งศีล อยู่ทั่วทั้งอวิยะน้อยใหญ่ รัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า
เมตตสูตรอยู่เบื้องหลัง ขันธปริตร โมรปริตร อาฏานาฎิยสูตร
เป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนอากาศ ปริตรที่เหลือเป็นกำแพง
พระชินเจ้าทั้งหลาย ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิด มาตั้งล้อม
เป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น ด้วยเดชแห่งพระอนันตชินเจ้า ไม่ว่าจะทำ
กิจการใด ๆ เมื่อเข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ ในพระบัญญัติแวด
วงกลมล้อมแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขออุปัทวะทั้งภายนอกและภายใน
อันเกิดแต่โรคภัย คือ โรคลมและโรคดี เป็นต้น จงพินาศไป
อย่าได้เหลือ ขอพระมหานุรุชผู้ทรงพระคุณอันเลิศทั้งปวงนั้น
จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้าผู้อยู่ ณ ภาคพื้น ท่ามกลางพระชินบัญญัติ
ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกป้องรักษาภายในเป็นอันดี ฉะนี้แล
ด้วยอานุภาพแห่งพระชินพุทธเจ้า ขอข้าพระพุทธเจ้าชนะได้ซึ่ง
อุปัทวันตรายใด ๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ขอข้าพระพุทธเจ้า
ชนะศึกศัตรู ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าชนะ
อันตรายทั้งปวง ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพ
แห่งสัทธรรม ปฏิบัติอยู่ในพระชินบัญญัติเทอญ

บทแผ่เวทตา

สัพเพ สัตตา,

สัตว์ทั้งหลาย, ที่เป็นเพื่อนทุกข์, เกิด

อะเวรา,

แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น
จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด, อย่าได้มีเวร
แก่กันและกันเลย

อัပ္พะยาปัชฌา,

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด, อย่าได้พยาบาท
เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา,

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด, อย่าได้มี
ความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง परिหะรันตุ,

จงมีความสุขกายสุขใจ, รักษาตน
ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้น เถิด.

บทกรวดน้ำ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ
อาจะริยุปะการา จะ
สุริโย จันทิมา ราชา
พรหมะมารา จะ อินทา จะ
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ
สุขัง จะ ติวัง เทนตุ

อุปัชฌายา คุณุตตะรา
มาตาปีตา จะ ญาตะกา
คุณะวันตา นระราปี จะ
โลกะปาลา จะ เทวะตา
มัชฌัตตา เวริกาปี จะ
ปุญญาณี ปะกะทานิ เม
ชิปปัง ปาเปละ โว มะตัง.

๑) **บทกรวดน้ำ** เป็นบทสวดเพื่ออุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่บุรพชน และปियชนทั้งหลาย ใช้สวดเป็นบทสุดท้ายของการสวดมนต์ในแต่ละวันไม่ต้องใช้น้ำ เพียงแต่สำรวมจิตเพื่ออุทิศส่วนกุศลก็พอ หากใช้ในโอกาสอื่น เช่น ทำบุญตักบาตร หรือในงานพิธีต่าง ๆ นิยมแทนน้ำจากที่กรวดน้ำ หรือ แก้วน้ำ เพื่อเป็นเครื่องหมายในการอุทิศส่วนบุญกุศล

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมประชาชนเข้าวัดปฏิบัติธรรม
ฉบับกรมการศาสนา

อิมิณา ปุญญะกัมเมนะ
 ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ
 เย สันตานิ หินา รัมมา
 นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ
 อุชฺฉิตตัง สะติปัญญา
 มารา ละกันตุ โนกาสัง
 พุทธาทิปะวะโร นาโถ
 นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ
 เตโสตะตมานุกาเวนะ

อิมิณา อุกทิสเสนะ จะ
 ตัณหุปาทานะเจทะนัง
 ยาวะ นิพพานะโต มะมัง
 ยัตถะ ชาโต ภาเว ภาเว
 สัลโลโข วิริยมหิณา
 กาศฺญจะ วิริเยสุ เม
 รัมโม นาโถ ะรุตตะโม
 สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
 มาโรกาสัง ละกันตุ มา.

(กราบ ๓ ครั้ง)

คำแปล

ด้วยบุญที่ข้าพเจ้ากระทำนี้ ขอพระอุปัชฌาย์ผู้มีคุณอันยิ่งใหญ่
 ไพศาล อีกทั้งอาจารย์ผู้ได้สั่งสอนข้าพเจ้ามา ทั้งมารดาบิดาและคณาญาติ
 ทั้งสิ้น ตลอดจนพระอาทิตย์และพระจันทร์ และพระเจ้าแผ่นดินผู้เป็นใหญ่
 ในเอกเทศแห่งเมฆนืด^๒ และนรชนผู้มีคุณงามความดีทั้งหลายทุกถิ่นฐาน
 อีกทั้งมหาพรหมกับหมู่มาร และท้าวมัชฌวานเทวราช ทั้งเทพเจ้าผู้ถก
 รักษาโลกทั้งสี่ทิศ และพญามราชอีกมวลมิตรสหาย ทั้งผู้ชวนชวายนาง
 ตนเป็นกลาง และผู้เป็นศัตรูของข้าพเจ้าทุก ๆ เหล่า จงมีความเกษมสุข
 นิราศภัย ขอบุญที่ข้าพเจ้ากระทำไว้ด้วยไตรทวาร จงบันดาลให้สำเร็จ
 ไตรพิธสุข ถึงความเกษมปราศจากทุกข์ คือ พระอมตมหานฤพานโดยพลัน
 อีกโสดหนึ่งนั้น ด้วยกรรมนี้และอุทิศเจตนานี้ ขอให้ข้าพเจ้า
 บรรลุหน้าที่ซึ่งการตัดขาดตัณหาอุปาทาน ธรรมอันชั่วในสันดานจงพินาศ

^๒เมฆนืด = พื้นแผ่นดิน

ไปหมด จนตราบเท่าถึงนิพพานสิ้นกาลทุกเมื่อเทียว แม้ว่าข้าพเจ้าจะยัง
 ท่องเทียวไปเกิดในภพใด ๆ ก็ขอให้ผู้มีจิตซื่อตรง ดำรงสติปัญญาไวชาญฉลาด
 ให้มีความเพียรกล้าสามารถขัดเกลากิเลสให้สูญหาย ขอหม่อมมารเหล่านี้
 อย่าได้กล้ากรายสบโอกาส เพื่อทำให้ข้าพเจ้าพินาศคลายความเพียรได้
 หนึ่งไซ้ พระพุทธเจ้าผู้เป็นที่พึ่งอันยิ่งอย่างประเสริฐ พระธรรมเป็นที่พึ่ง
 อันอุดมเลิศยิ่งประมาณ พระปัจเจกพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งอันไพศาล และ
 พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันอุดมยิ่งประมาณของข้าพเจ้านี้ ด้วยอำนาจอัน
 อุดมดีพิเศษสูงสุดของพระรัตนตรัย ขออย่าให้หม่อมมารได้โอกาสทุกเมื่อ
 ไปเทอญ.

บทสวดสรรเสริญพระรัตนตรัย

(ทำนองสรภัญญะ)

๑. บทสวดนมัสการพระรัตนตรัย (ทำนองสวดนำ)

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ ภคะวา, พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
 สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
 สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ (กราบ)

๒. บทสวดนมัสการ (ทำนองสังโยค)

นะโม (รับ) ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

๓. บทสวดพระพุทธคุณ (ทำนองสังโยค)

อิติปิ โส (รับพร้อมกัน) ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ
 วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
 สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ ฯ

บทสวดพระพุทธคุณ (ทำนองสรภัญญะ)

องค์ใดพระสัมพุทธ (รับพร้อมกัน) สิวีสุทธสันดาน	
ตัดมูลเกลศมาร ^๑	บ ^๒ มีหม่นมิหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน	ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราศี บ พันพัว	สุวณฺธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย	พระกรุณาตั้งสาคร
โปรดหมู่ประชากร	มละ ^๓ โหมกัณดาร ^๔
ชี้ทางบรรเทาทุกข์	และชี้สุขเกษมศานต์
ชี้ทางพระนฤพาน ^๕	อันพ้นโศกวิโยคภัย
พร้อมเบญจพิธจัก-	ษุจร ^๕ สวิมลใส
เห็นเหตุที่ใกล้ไกล	ก็เจนนบประจักษ์จริง
กำจัดน้ำใจหยาบ	สันดานบาปแห่งชายหญิง
สัตว์โลกได้พึงฟัง	มละบาปบำเพ็ญบุญ
ข้า ขอประณตน์อ้อม	ศิริเกล้าบังคมคุณ
สัมพุทธการุญ-	ณภาพนั้น นිරันดร ฯ

^๑ ตัดมูลเกลศมาร = ตัดรากกิเลสมาร

^๒ บ บ = ไม่

^๓ มละ = มลทิน (กิเลส)

^๔ โหมกัณดาร = หัวน้ำที่ข้ามได้ยากยิ่ง เป็นคำเปรียบเทียบหมายถึงกิเลส

^๕ พระนฤพาน = พระนิพพาน

๔. บทสวดพระธรรมคุณ (ทำนองสังโยค)

สวากขาโต (รับพร้อมกัน) ะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิเปสฺสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ๑

บทสวดพระพุทฺธคุณ (ทำนองสรภัญญะ)

ธรรมะคือคุณากร (รับพร้อมกัน) ส่วนชอบสาร^๑
 ดุจดวงประทีปชัชวาล
 แห่งองค์พระศาสดาจารย์ ส่องสัตว์สันดาน
 สว่างกระจ่างใจมนต์^๒
 ธรรมไฉนดับโดยมรรคผล เป็นแปดพึงยล
 และแก้กับทั้งนฤพาน
 สมญาโลกอุดรพิสดาร อันลึกโอฬาร
 พิสุทธิพิเศษสุกใส
 อีกรธรรมต้นทางครรไล^๓ นามขนานนานไข
 ปฏิบัติปรีดียติเป็นสอง
 คือทางดำเนิน“ดุจคลอง ให้ล่งลูปอง
 ยังโลกอุดรโดยตรง
 ข้ำ ขออินอ่อนอุตมงค์^๔ นบธรรมจ่านง
 ด้วยจิตต์^๕ และกายวาจา (กราบ)

^๑ สาร = สาธุ = ดีแล้ว ชอบแล้ว

^๒ มนต์ = อ่อนแอ โง่เขลา

^๓ ครรไล = ผงมาจากโคล = ไป

^๔ ต้นฉบับเป็น “คือทางดำเนินดุจคลอง”

^๕ อุตมงค์ = อุตมงค์ = ส่วนสูงสุดของร่างกาย คือ หัว

^๖ จิตต์ = จิต ใจ

ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์ พระไตรรัตน์อัน
 อุดมดิเรกนิริติสัย^๑
 จงช่วยจัดโพยกัย อันตรายใดใด
 จงดับและกลับเสื่อมสูญ ฯ (กราบ)

๖. บทสวดชยสิทธิคาถาหรือบทพาหุง (ทำนองสังโยค)

พาหุง (รับพร้อมกัน) สะหัสสะมะภินิมิตะสาวุธันตัง
 ครีเมชะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
 ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะสิทธิ นิजัง ฯ

บทสวดชยสิทธิคาถา (ทำนองสรภัญญะ)

ปางเมื่อพระองค์ปรมพุด-(รับพร้อมกัน) ธวัชทุทศาสดา	
ตรีสรู้อนุตตรสมา-	ธิ ฌ โภธิบัลลังก์
ขุนมารลหัสสพหุพา-	หุ ^๒ วิหาวิชิตขลัง
ชีตรีเมชลประทัง	คชเหี้ยมกระเหิมหาญ
แสรังเสกสราวุธประดิษฐ์	กลคิดจะรอนราญ ^๓
รุมพลพหลพยุหพาน	พระสมุททะ ^๔ นองมา
หวังเพื่อผจญวรมุนิน-	ท ^๕ สุชินราชา ^๖
พระปราบพหลพยุหมา-	รมเลื่องมลายสูญ

^๑ นิริติสัย = พิเศษยิ่ง ประเสริฐยิ่ง
^๒ สหัสสพหุพาหุ = มีมือมากถึงหนึ่งพันมือ
^๓ รอนราญ = รบ
^๔ สมุททะ = สมุทร = ทะเลลึก ห้วงน้ำขนาดใหญ่
^๕ มุนินท = มุนินทร์ = พระพุทธเจ้า
^๖ สุชินราชา = พระราชาผู้ชนะด้วยดี = พระพุทธเจ้า

ด้วยเดชองค์พระศพล
 ทานาภิธัมมวิธิกุล^๑
 ด้วยเดชสังฆจวงนา
 ของงนิกรพลสยาม
 ถึงแม้จะมีอริวิเศษ
 ขอไทยผจญพิชิตผลาญ

สุวิมลไพบูลย์
 ชนน้อมมนโนตาม
 และนมามิงค์สาม
 ชยสิทธิทุกวาร
 พลเดชเทียมมาร
 อริมั่นมุนินทร ฯ

(กราบ)

^๑ ทานาภิธัมมวิธิกุล = พระพุทธรองค์ทรงชนะมารด้วยธรรมวิธี เช่น ทานาภิธัมมวิธิ เป็นต้น

การบำเพ็ญสมาธิประจำวัน

ความมุ่งหมายในการบำเพ็ญสมาธิ

การบำเพ็ญสมาธิประจำวันนี้ เป็นการฝึกสมาธิขั้นต้น มีความมุ่งหมายเพื่อฝึกรวมจิตใจที่มีกระแสดิจิตพุ่งซ่านไปในอารมณ์ต่าง ๆ ให้กระแสดิจิตมารวมกันตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียวที่ต้องการ ในการประกอบภารกิจในชีวิตประจำวัน ทำให้กระแสดิจิตเกิดพลังเข้มแข็ง มั่นคง ไม่หวั่นไหวง่าย

ธรรมชาติกระแสน้ำที่ไหลแยกออกไปหลายสายพลังของกระแสน้ำนั้นย่อมอ่อนกำลังลงไม่สามารถจะนำไปใช้ให้สำเร็จประโยชน์ได้ แต่ถ้าทำเชื่อกันกระแสน้ำเหล่านั้นให้ไหลไปรวมเป็นสายเดียวกันได้ พลังของกระแสน้ำนั้นย่อมไหลแรงขึ้นสามารถใช้กระแสน้ำนั้นให้สำเร็จประโยชน์ได้นานาประการ เช่น ใช้ผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ เป็นต้น ฉะนั้น

จิตใจของคนก็เหมือนกัน ถ้าปล่อยให้คิดพุ่งซ่านไปในอารมณ์ต่าง ๆ พลังกระแสดิจิตก็จะอ่อนลง ๆ จนกลายเป็นคนใจอ่อน ทำอะไรไม่สำเร็จ จะทำอะไรก็ไม่ไว้วางใจตัวเอง ไม่เป็นตัวของตัวเอง แต่ถ้าได้ฝึกรวมจิตใจให้เป็นสมาธิมั่นคงอยู่กับอารมณ์เดียวตามที่ต้องการได้แล้ว กระแสดิจิตก็จะมีพลังมหาศาลสามารถนำไปใช้ให้สำเร็จประโยชน์ได้อเนกประการ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่บุคคลที่ทำงานด้วยการใช้สมอง ใช้สติปัญญา และในการศึกษาเล่าเรียน นักเรียน นักศึกษา ที่มีจิตใจมั่นคงมีสมาธิดี ไม่เกิดความคิดพุ่งซ่าน ในขณะที่เรียนย่อมเรียนวิชาการต่าง ๆ มีความเข้าใจได้ดีและรวดเร็วถูกต้องตามความเป็นจริง มีความทรงจำได้แม่นยำดี ไม่ลืมเลือนง่าย มีพระบาลีพุทธภาษิตรับรองไว้ว่า “สมาหิตो ยถากृतं ปชานาติ” แปลความว่า “บุคคลผู้มีจิตใจเป็นสมาธิมั่นคงดีแล้ว ย่อมรู้ทั่วถึงตามความเป็นจริง” ดังนี้

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมพระบาทสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์
ฉบับกรมการศาสนา

วิธีปฏิบัติก่อนบำเพ็ญสมาธิ

ผู้จะเริ่มบำเพ็ญสมาธิ ฟังจุดเครื่องสักการบูชาพระรัตนตรัย คือ รูป เทียน แล้วนั่งคุกเข่า ประนมมือ กล่าวคำนอบน้อมบูชาพระรัตนตรัย ตามลำดับดังต่อไปนี้

คำบูชาพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ

(กล่าว ๓ จบ)

อิมีนา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ

อิมีนา สักกาเรนะ ธรรมัง อะภิปูชะยามิ

อิมีนา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิฯ

คำนอบน้อมพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโร ภะคะวา, พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิฯ

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธรรมโม, ธรรมัง นะมัสสามิฯ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิฯ (กราบ)

คำแผ่เมตตา

อะหัง สุขิโต โหมิ นิททุกโข อะเวโร อัปยาปัชฌา อะนีโฆ สุขี
อิตตานัง ปะริหะรามิฯ

ขอข้าพเจ้าจงถึงความสุข ปราศจากความทุกข์ ไม่มีเวร ไม่มีภัย
ไม่มีความคับแค้นใจ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัย
ทั้งปวงเถิดฯ

สัพเพ สัตตา สุขิตา โหนตุ นิททุกขา อะเวรา อัปยาปัชฌา อะนีฆา
สุขี อิตตานัง ปะริหะรันตุฯ

ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงถึงความสุข ปราศจากความทุกข์
ไม่มีเวร ไม่มีภัย ไม่มีความคับแค้นใจ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตน
ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งปวงเถิดฯ

คำบูชาพระรัตนตรัยด้วยการบำเพ็ญสมาธิ

อิมายะ รัมมานรัมมะปะฏิปัตติยา ระตะนัตตะยัง ปุชเมมิฯ
ข้าพเจ้าขอบูชาซึ่งพระรัตนตรัย ด้วยการประพฤติธรรมอันสมควร
แล้วแก่ธรรมนี้ฯ

จบแล้วกราบ ๑ ครั้ง แล้วนั่งบำเพ็ญสมาธิ

วิธีนั่งบำเพ็ญสมาธิ

ผู้บำเพ็ญสมาธิพึงนั่งขัดสมาธิราบ คือ ขาขวาทับขาซ้าย
มือขวาทับมือซ้าย วางมือหงายไว้บนหน้าตัก

ตั้งตัวตรงมองทอดสายตาไปข้างหน้าประมาณ ๒ ศอก แล้วหลับตา
มีสติสัมปชัญญะระลึกรู้สึกตัวอยู่เสมอ

กำหนดลมหายใจเข้าออก พร้อมกับระลึกถึงพระพุทธคุณเป็นอารมณ์

คำบริกรรมขณะบำเพ็ญสมาธิ

ผู้บำเพ็ญสมาธิ พึงนึกถึงคำบริกรรมตามวิธีอันยาวนานสสดี คือ
การกำหนดลมหายใจเข้า-ออก พร้อมกับพุทธานุสสติ ดังนี้

ขณะหายใจเข้า นึกถึงพระพุทธคุณว่า “พุท”

ขณะหายใจออก นึกถึงพระพุทธคุณว่า “โธ”

พึงมีสติสัมปชัญญะระลึกรู้สึกตัวอยู่เสมอ กำหนดถึงลม
หายใจเข้าออก และพระพุทธคุณควบคู่กันอย่างนี้ตลอดไป

กำหนดเวลานั่งบำเพ็ญสมาธิ

ผู้เริ่มบำเพ็ญสมาธิ ควรนั่งบำเพ็ญสมาธิด้วยระยะเวลาสั้น ๆ
เพียง ๑๐-๑๕ นาที ไปพลางก่อน ครั้นเมื่อร่างกายเกิดความเคยชิน
ต่อการนั่งแล้ว พึงเพิ่มเวลาให้มากขึ้นตามลำดับ

เวลานั่งสมาธิเหมาะที่สุดคือ เวลากลางคืนก่อนนอน
ซึ่งเป็นเวลาเงียบสงบเหมาะแก่การบำเพ็ญสมาธิ

ก่อนจะเลิกนั่งบำเพ็ญสมาธิ พึงลุกขึ้นนั่งคุกเข่ากราบ
พระรัตนตรัย ๓ ครั้งก่อนแล้วจึงเลิกนั่งฯ

คู่มือสวดมนต์ส่งเสริมพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ฉบับกรมการศาสนา

บรรณานุกรม

กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. **คู่มือวันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และบทสวดมนต์ไหว้พระสงฆ์เสริมประชาชน** เข้าวัดปฏิบัติธรรม ฉบับกรมการศาสนา พ.ศ. ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๑.

_____. **คู่มือประชาชน เรื่อง การปฏิบัติกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสำหรับครัวเรือน.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๑.

สมทรง ปุญญฤทธิ. **ฝากไว้ในแผ่นดิน ๒๕๔๔.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภาพใจ, ๒๕๔๔.

ลำราย นักการเรียน. **ธรรมะจากเจ็ดตำนาน สิบสองตำนาน คาถาพาหุง.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๖.

_____. **ธรรมะจากบทสวดมนต์.** กรุงเทพมหานคร : หจก.เซน ปรีณัติง. ๒๕๕๑.